

Giới thiệu Hãy Để Em Yêu Anh, Anh Chàng Lạnh Lùng

Đây là một câu chuyện kể về cuộc sống của cô, cô xinh đẹp, là người Việt sống ở nước ngoài, tuy là một con người vụng về nhưng lại vô cùng đáng yêu. Cô vừa mới theo mẹ về Việt Nam để thăm cô chú...

Cuộc sống mới của cô bắt đầu, kẹt xe, ồn ào, ngạt thở. Cuộc sống xa hoa bên Mỹ của cô đã làm cho cô không thể thích nghi với bên này, cô chỉ ở nhà mà không đi đâu cả. Hiện đang sống với bà chị với 2 thằng nhóc là con của bà, cả nhà tới 7 anh em và cô là đứa út nhất cũng như chưa có mối tình vắt vai...

Rồi câu chuyện về cuộc đời cô sẽ được diễn biến ra sao trong những lần kể tiếp, chắc chắn sẽ có những tình tiết lãng mạn đang ẩn sâu trong tác phẩm này...

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Em Yêu Anh, Anh Chàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: 2 KẼ XA LẠ

Nó nhú mày nhìn cánh cửa sổ bị mở làm ánh nắng chiếu vào mắt nó.

"ai mở cửa vậy?? đóng lại cho e đi!" nó ngái ngủ

"dậy, dậy đi nhóc, sắp thành heo rồi kia" chị nó lay ng nó

"cho e ngủ thêm xíu nữa thôi", nó kéo chăn trùm kín ng

"có ai kiểm m kia, nhanh dậy đi!" chị nó bắt đầu khó chịu

"dạ! dậy! Linh ra bảo nó chờ e xíu" nó chạy nhanh vô nhà tắm

10' sau nó có mặt trc cổng nhà nó

"ngủ gì lằm vậy? đi ăn sáng nhanh lên" nhỏ bạn kéo nó lên xe

"ăn gì hà e iu?" nó hỏi con bạn thân

"ăn cơm" nhỏ trả lời ngắn ngủi

----tại quán cơm----

"ê ê m, nãy h bàn kia cứ nhìn mĩk kia" nhỏ bạn nó khều

"kệ nó đi m, ăn nhanh òy về, hám zai zà chứ" nó vẫn cầm đầu zô đĩa cơm của nó.

"1 a trông khá zui tính, 1 a thì lạnh lùng ko cảm xúc" nhỏ bình luận

"h m có ăn ko? lần sau t ko đi ăn vs m nữa đâu, phiền chết" nó khó chịu

"hình như có 1 chàng kết m òy hay sao đấy, nhìn m hoài" nhỏ háu tấu ghê

"t ko đẹp, ko cá tính, thua xa mấy nàng ở vn bây h nên t ko nghĩ mĩk có cửa đâu cô bạn ạ! ăn đi" nó khua tay

"mấy zai đó zề òy kia, tiếc ghê" nhỏ chỉ tay ra 2 thằng con trai đag khuấy bóng

"nói trc m pĩk nhá, zai giàu cả đấy, đừng zô ko nổi đâu" nó vẫn ko dòm 2 thằng con trai

"sao m bĩk?" nhỏ mê zai mà khờ dễ sợ

"nèk! nhìn đồ of 2 zai đó đi, xe kia, đồng hồ,...v.... đủ để t kết luận cũng thuộc tầng lớp thượng lưu" nó qả là cơ mắt nhìn ng.

"ừk ha! h t mới đề ý" nhỏ gạt đầu lia lia

"thôi trả tiền zề thôi" nó gọi pà chủ quán

- "2 chàng zìra nãy trả cho bọn e rồi, còn đưa cho cái này cho 2 e nữa đây" cô chủ quán đưa cho nó tờ giấy.

- "zậy zè thôi!" nó xé ngay tờ giấy rồi bỏ ra xe, mặc cho nhỏ pạn nó luyến tiếc cái số fone.

quán cafe Night-----

- "m nghĩ nhỏ đó có gọi mĩk ko?" thằng bạn hấn hỏi

- "ko, m công cóc chắc 100%" hấn lạnh lùng

- "sao m nghĩ thế?" thằng bạn hấn tò mò

- "nó ko pải ng ở đây đâu?" hấn kết luận

- "ko ở đây? ý m là gì?" tò mò thực s

- "nước ngoài" hấn thông minh thiệt

- "sao m nghĩ thế?" ngốc ghê

- "ở vn, chẳng cô gái nào h này ra đường mà dám mặc như thế, quần short, áo tay ngắn cả, điển hình như cô gái đi bên cạnh đó thôi. Nhỏ đó nói tiếng a chuẩn nữa" hấn ko thèm nhìn nó mà bĩk rãnh ghê

- "ở vn h thiếu j đưa nói tiếng a chuẩn, t ko tin" thằng bạn hấn lắc đầu

- "zậy mai m xem" hấn qá quyết

- "ok"

-----sáng hôm sau, tại quán cơm cũ-----

- "2 đứa này, tiền hq trả giùm 2 đứa con gái đó, nó trả lại đây. Cô cũng đưa số fone luôn rồi nhưng nhỏ đó xé rồi" cô chủ quán trả lại hấn tiền sau khi thấy hấn zô.

- "thấy chưa? ko zìra mà" hấn tự tin

- "ê! nhỏ pạn nhỏ hq kia, hnay ko có nhỏ" thằng bạn hấn chỉ nhỏ bạn nó

- "ra hỏi đi, nam nhân kể đâu?" hấn cười ranh mãnh

- "hè bạn gì ơi! đi 1 mĩk hả, zào đây ngồi chung cho zui" thằng bạn hấn vẫn nhỏ

- "ờ!" nhỏ bạn nó zào lun

- "bạn tên j ý nhĩ?" thằng bạn hấn tò mò

- "àh! mĩk là Đào, còn 2 ng?" nhỏ Đ chỉ tay

- "Mĩk là Hoàng Anh, kia là Minh Quân" HA giới thiệu

- "nghe tên wen wen đây mà" nhỏ Đào gãi đầu suy nghĩ

- "Mĩk là con zai của Hoàng Gia, đây là thiếu gia họ Vũ. Nhớ chưa??" HA gợi ý

- "Àh! hèn gì" nhỏ Đ gật đầu

- "thế h mĩk làm pạn đc hông?" HA ngỏ ý(chủ yếu là để pĩk thêm zè nó thôi)

- "đc thôi" nhỏ Đ hớn hơ.

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Em Yêu Anh, Anh Chàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Làm quen

Sau 1 hồi ngồi làm quen vs nhỏ Đào, tám đầu ch, HA mới vào ngay vấn đề để khỏi phải ngồi" tán phét" vs nhỏ nữa.

- " vậy ng hôm qua đi vs Đ là ai?" HA hỏi nhỏ Đ.

- " àh! nó là Bích Hằng, bạn thân Đ đấy" nhỏ Đ chẳng biết âm mưu của tên này.

- " hình như BH ko phải ở đây phải ko Đ, tại HA thấy H là lạ làm sao ý?" HA thành thật.

- " nó ở Mỹ, hè này nó về chơi thôi.Nó nhí nhánh dễ xương dừ lắm, hiền ko hiền, dừ thì ko dừ, nó cứ ngang ngang.Nó cũng nhón rồi mà tính tình thì con nít ko thể tả.Hnay rù đó đi luôn đấy nhưng nó còn lo ngu....hihi" nhỏ Đ là ng hiểu về nó nhất trog số pạn pè.

- "dễ thương đâu có = Đ đc nhì?" HA nịnh nọt.

- " cứ nói qá ko àh" nhỏ Đ khoái chí cười ko thấy tổ quốc. Nãy h có 1 ng vẫn ko thèm đề ý gì đến nhỏ Đ, hấn vẫn yêu quý đĩa com.Hấn ko ăn nhưng làm bộ để khỏi bị chú ý là đang nghe lén câu ch của bọn họ. Hấn cũng ko hứng thú lắm vs 1 con nhỏ mà thằng bạn hấn đã mê tít dù mới chỉ gặp 1 lần(đúng là đồ dễ iu cũng dễ pò).

- " HA có thể biết số phone của Đ vs H ko? mik muốn liên lạc ý mà" HA ngỏ ý.

- " OK! số của Đ là 09xxxxxx còn của H là 09xxxxxx.Mà HA này, sao bạn của HA ế! ý mình là MQ, cậu ý có bị gì hem zậy? sao nãy h ko nói gì" nhỏ Đ thì thầm nhưng hấn vẫn nghe thấy đấy.

- " nó chẳng sao cả, nó vốn là ng lạnh lùng thế đó. Chỉ có HA may ra chịu đc nó thôi....haha" HA nói rồi cười.

- " à thôi, Đ phải qa nhà nhỏ H đây, nó nhờ mua cho nó com mà tán phét nãy h nên qên" nhỏ Đ sực nhớ ra nhiệm vụ qan trọng nó mới giao.

- " thế nhà H ở đâu, để xiu nữa HA ghé chơi vs" HA đúng là pik lợi dụng thời cơ mà.

- " đường xxxxxxx " nhỏ Đ cho HA địa chỉ nhà nó.

Cuộc kết pạn kết thúc, nhỏ Đ ra về vs khuôn mặt hớn hờ vì mới wen đc 2 hotboy.Còn HA thì mần nguyện về sự thành công mình mới làm đc.HA đã biết thêm nhiu điều về nó nè, tính cách, nhà cửa, số phone, ...v.v... và bây h là kế hoạch HA mới tự đề ra để làm wen nó đấy(gian lém).Hấn thì vẫn cái tính cách cực kì lạnh, như 1 tảng băng, nói đúng hơn là hấn như " gấu bắc cực" ý ả.Khuôn mặt ko biểu lộ cảm xúc vui hay buồn, đối vs ng ngoài thì n/c vs hấn là điều hơi khó đếu vì chẳng ai có thể n/c vs hấn đc qá 5 câu nhưng đối vs HA, hấn hoàn toàn khác nhá(ko pik tên này có gay hem). Hấn có thể n/c vs HA cả ngày mà ko lý do, hấn chỉ có HA là ng bạn thân chí cốt của hấn.

13h kém mấy chục phút, trên chiếc giường thân xà yêu của nó-----

Sau khi sực đĩa com to tổ chẳng của nhỏ Đ mang đến thì nó lại lẩn quanh ra đường, ý lộn, ra giường.Còn nhỏ Đ thì chạy đi mua trái cây và đồ ăn vặt cho 2 đứa.Từ lúc nó về VN, nó chẳng đi đâu xa cả, tự nó ko thích phải trèo lên máy cái ô tô vì vốn nó pị say xe. Theo nó, ở bên Mỹ chẳng bao h bị kẹt xe nên ko nao h bị giựt giựt khi ngồi trên xe như ở bên đây.Bên đây mỗi khi đi xe là như ngồi trong tù ế, ngột ngạt và mệt mỏi, thế nên nó chỉ thích ở nhà.Nó ko thích về Vn chỉ tại mama nó muốn nó về thăm ông pà, cô chú, anh chị nó thôi. Nhà nó đông lắm, 7 anh em và nó là út ít. 2 chị vs 1 anh của nó pị ở lại Vn vì qá tuổi rồi, do thế mấy anh chị nó có chồng con hết rồi.Anh nó thì mua nhà ở riêng, chị 3 nó thì theo về nhà chồng, chỉ còn chị 2 nó ở nhà của pa mà thế nên nó ở vs chị 2. Chị nó có con rồi, con nhỏ 2 tuổi và nhí nhánh y chang nó.

dt của nó.

- " hello!" nó nghe máy, 1 số lạ.

- "E hả? nhớ a hem?" 1 thằng con trai hết sức là zô zuyên, biết là ai đâu mà hỏi nó nhớ ko.

- " a là ai mà tôi phải nhớ chứ, có duyên vừa thôi" nó toan cúp máy thì....

- " khoan đã e, muốn biết thì ra trc cửa là nhớ ngay" thằng con trai nói.

- " cửa nào?" nó thắc mắc.

- " cửa nhà e" thằng con trai đáp.

- " nhà tui á???" nói rồi nó mở màn cửa sổ, ngó ra thì thấy 1 thằng con trai khá bảnh đang ngồi trên cái SH vẩy tay về phía nó.

- " nhớ chưa? Hằng e??" HA hỏi nó khi thấy nó nhìn.

- " chưa! nhiu thằng qá nên tui ko nhớ" nó đáp 1 câu xanh rờn.

- "e vô tình thế, ra ngoài đây đi là nhớ ngay" HA vẫn vẫy tay nó.

- "àh ừk! chờ tui xiu" rồi nó lò mò đi ra, vớt lại cái phone vừa cúp.

- "ko nhớ a thật à e" HA làm mặt buồn.

- "ko" nó lạnh lùng, vốn nó tính hay qên giống mama nó mà.

- "hôm nọ....." HA đang tịnh nhắc lại thì nó chạnh ngang.

- "tui nhớ rồi, ở quán com chứ j? mà sao a biết tên tui?" nó hơi hơi ngạc nhiên.

- "cái j về e a chả biết, nhà e a cũng kiếm ra đây thôi" HA cười gian.

- "vậy hà? thế a đến đây có ch j ko?" nó hơi chút thờ ơ.

- "nhớ e, lần đầu gặp là iu luôn, thế nên cố tìm nhà để đến thăm e đây, ko đc à ??" HA giờ giọng tán gái.

- "ko! tui chẳng pik a là ai, lạ hoắc" nó ko thích mấy thằng con trai kiêu công tử như HA hay cả hấn.

- "a tên HA, 18t hơn e 1 tuổi, tính tình khá là dễ thương, đẹp zai như mọi ng thường nói" HA tự sướng.

- "oẹ, tự tin thấy ón, mà thật ra đến đây có ch chỉ?" nó hơi khó chịu rồi đấy.

- "đã nói nhớ e mà, tại e cứ vô tình" HA hơi buồn.

- "zậy cứ nhớ đi, tui ko rảnh, a có pik là chiếc giường thân yêu của tui nó đang nhớ tui lắm òy ko? tui phải đi ngủ" nó chỉ về phía phòng nó.

- "con gái gì mà ngủ hoài zà?" HA tò mò vì ng gầy như nó ngủ nhiều zà sao ko mập.

- "kệ tui" nó nhăn mặt.

- "sao lạnh lùng vs a thế?" HA xị mặt.

- "thế h như nào mới ko lạnh lùng?" nó ngớ ngẩn hỏi.

- "ko mời a zào nhà chơi đc sao?" HA lên ý kiến.

- "ko, mới wen bik nên miễn khoản đó" nó tl.

- "cô nương oi! zô tâm vừa chứ, kiêu thấy ón" nhỏ Đ từ xa chạy lại chỗ nó.

- "kệ t m, tại t ko pik ai thôi" nó vẫn vô tư.

- "HA đó thôi, t rù cậu ấy đến đây" nhỏ Đ nói rồi dắt xe vào.

- "m wen ông há?" nó tò mò.

- "uhm! Còn nếu m chưa wen thì h mất đầu làm wen, HA nhì?" nhỏ nháy mắt HA.

- "hỳ, uk" HA cười.

- "zậy thôi mới pạn mới vào hen" nó hy sinh về pạn pè zậy.

Rồi nó, HA, nhỏ Đ 8 đù chuyện trên zòì dưới đất, dường như thân lắm vậy. Mới qen HA thôi nhưng nó lại thích cái cách hoà đồng và vui vẻ của cậu ấy. Nó nhận xét HA là 1 ng vui tính, dễ gần, ko quá chảnh vì sự giàu sag, HA ko giống như hấn tí nào, lần lúc nó thấy HA dễ thương cực ý và nhất là cậu ấy là 1 tay tán gái vs level cao đấy. Đối vs nó thì HA làm bạn tốt hơn là làm ng yêu ^^ (HA ko lọt vào mắt nó òy).

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Em Yêu Anh, Anh Chàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Chinh phục trai lạnh lùng

-----tại bar Moon, 10h p.m-----

Hắn và cả HA đang trong quán với tiếng nhạc to ko thể tả. Đèn thì mập mờ, những con ng trong đó dường như là con ng của bóng đêm.HA kể cho hắn nghe hết ch của nó nhưng dường như hắn ko hề quan tâm.Sau khi thấy hắn ko tỏ vẻ hứng thú, HA đành chịu thua vs cái thằng bạn băng giá này luôn.

---- 10h 15p.m. tại quán kem Love----

- "t đồ m làm ng iu của thằng MQ đc đấy?" nhỏ Đ thách thức khi đang tám ch vs nó.

- "t chẳng cần wen thằng nào cả?" vốn nó ko thích trai giàu mà. (vì nó cho rằng trai giàu là trai ko chung thủy)

- "nếu m làm bạn gái của MQ đc thì mất j t cũng mất, còn ko thì m chỉ đc như cái miệng m nói thôi" nhỏ Đ khiêu khích.

- "đc, vậy m hãy xem t làm gì để khiến hắn làm bạn trai t" nó đồng ý.

Chả là hồi xưa nó có nỏ vs nhỏ Đ là nó sẽ hạ gục bất cứ thằng con trai nào nếu nó muốn. Thế là nó phải chịu trách nhiệm cho 1 phút ngu xuẩn của nó khiến nó trở thành thế này.Nó biết hắn là ng khó tiếp cận nên chắc nó thua quá, nhưng nó sẽ ko bỏ cuộc vì vốn tính nó thích khám phá. Hắn là 1 tăng băng mà!! thế nên nó phải làm sao cho tăng băng đó phải tan chảy.

sáng, tại giường nó-----

- "HA xiu mình đi ăn sáng đc ko?" lần nó chủ động đề tiếp cận hắn nhờ HA.

Sau 1 hồi nó kể nể thảm thương,HA thiết là ngay thơ nhận lời luôn và nó sẽ bắt đầu kế hoạch" chinh phục trai lạnh lùng" của nó.Nó hẹn mọi ng tại nhà hàng Pasta để bắt đầu hành trình đầy gian nan của nó.

Hôm nay nó nhí nhảnh hơn lần đầu gặp mặt, nó làm đủ thứ để gây sự chú ý cho hắn nhưng cái tên đáng ghét này lại cứ vu vơ phương nào. Nó vẫn ko bỏ cuộc đâu bởi sự thích thú của nó tăng dần từ khi thấy cái mặt của nhỏ Đ đang thách thức.Nó nhắng nhít, nhí nhố khiến ai đó lắc đầu á khẩu, bó tay nó.Còn ai đó lại ngồi cười gian khi thấy nó như thế và ai đó lại đang thích thú vs cái tính cách vô vô cùng đáng iu của nó.

Kế hoạch 1,

Nó sẽ nhanh chóng đá 2 con ng đang làm kỉ dâ mũi của nó vì họ đã hết giá trị lợi dụng, đó là HA và nhỏ Đ.Cũng may là nó có nhỏ bạn cũng khá là thông minh nên nó cũng đc việc.Hiểu ý nó, nhỏ Đ cố tình làm đổ ly nước cam phục vụ vừa đưa tới vô ng....ôi cha chắc kỉ này phải đền cho nhỏ bộ khác đây.

- "HA đưa mình về thay đồ đc ko?" nhỏ Đ ra vẻ đáng thương.

- "ừk! 2 ng ngồi chờ nha" rồi nhỏ và cả HA đi khỏi.....bước 1 thành công....

Kế hoạch 2,

Nó sẽ tìm cách để đến gần với hắn hơn, để hiểu thêm về hắn.Nó xin phép vô nhà vệ sinh để nghỉ thêm kế hoạch nhưng ai đâu ngờ nó lại bị 1 sơ suất nhỏ.

- "âm" nó ngã nhào xuống đất và đôi chân ngọc ngà(tự tin thấy sợ) của nó đã bị trật khớp.Chi tại cái ghế đáng ghét đó mà h đây kế hoạch của nó bị phá vỡ....hichic

- "cô ko sao chứ?" hắn chạy đến đỡ nó....ko ngờ cái ghế cũng có ích quá ta.

* xin lỗi cung! chị trách nhầm* nó đang trầm suy nghĩ.

- "ui za! tui ko đi đc, nó đau ở đây" nó chỉ vào mắt cá chân, cái này là nó đau thiệt.

- "để tôi đỡ cô" rồi hắn đỡ nhẹ nó lên, tay hắn ôm vai nó, hiện h chúng nó đang rất rất gần ko.Nó thầm nghĩ *ko ngờ hắn cũng có tình ng đấy chứ* thì 1 cô gái lại hoắc, xinh xinh vs mái tóc uốn bồng bồng, 1 chút phấn trên khuôn mặt đang hằm hằm nổi lửa của cô ấy đến trc mặt nó.....rồi.....

- "bóp" nó bị ấn 1 cái tát từ phía cô gái ấy kèm theo 1 lời cảnh cáo "liệu hồn mà tránh xa MQ của tôi ra, đừng giả nai".

- "cô...." hắn đang tịnh dơ tay thì nó cản

- "bóp....bóp...." nó tát thẳng vào mặt cô gái rồi đồng dục nói " từ xưa đến nay, ba mẹ tôi còn chưa dám tát tôi mà cô dám.Thật là nực cười, MQ nào của cô, nếu là của cô thì hãy lôi hắn về mà giữ ở nhà.Còn nữa, đừng vào tôi 1, tôi trả gấp đôi, hãy nhớ đấy." rồi nó hất tay hắn đi về phía bàn ăn, mặc cho hắn ngơ ra đó vs cô gái ấy.

* Dám phá hồng hêt đại sự của tôi, cô đúng là to gan* nó thầm nghĩ.Nó ko khóc lóc như cô gái đó trc mặt hắn, nó trở về nguyên hình lạnh lùng như ngày đầu nó và hắn mới gặp nhau.Còn cô ta, ôm mặt khóc nức nở trc mặt hắn, hắn tặng cho cô 1 ánh mắt khinh bỉ rồi bước về phía tôi.

- "cô ko sao chứ?" hắn nhìn mặt nó, bàn tay cô ta đang in trên mặt nó.

- "rốt cuộc cô ta là ai?" nó lạnh lùng hỏi

- "bạn gái cũ" hần lạnh lùng tl nó.

Rồi trong vô thức nó đứng dậy bước ra khỏi đó mặc cho cái chân đang đau tê tái. Nó bắt chiếc taxi về rồi lao thẳng vào phòng, coi như kế hoạch của nó bị tan tành. Nó cô nhảm mắt để chìm vào giấc ngủ, để quên 1 ngày thậm tệ này....nhưng....

- "cô ko sao chứ? cho tôi xin lỗi" tiếng hần trong phone.

- "ko phải lỗi của a, nên ko cần phải xin lỗi. Mà nếu có long muốn xin lỗi thì mua gì lại nhà tui đi, tui đói, vậy hen" rồi nó cúp máy, nó quên rằng a ta là 1 chàng trai lạnh lùng rồi sao, làm sao hần có thể mang đồ ăn đến như hần đã làm...ôi tốt dễ sợ.....

1 h mấy phút gì đó, hần có mặt tại nhà nó với 1 đồng đồ ăn. Nó mời hần vào nhà và 2 đứa bắt đầu nhiệm vụ cao cả..... ăn. Bên hần, nó ko hề thấy hần lạnh lùng mà chỉ là hần ít nói thôi, thế mà nó tưởng.....hần(ba chấm)....Nó hỏi hần nhiều thứ nè, rồi nó cũng kể cho hần nhiều thứ về nó nữa. Bên hần nó ko hề thấy hần lạnh lùng vô cảm 1 tí nào cả, hần tuyệt vời....hehe!!

- "you kể tôi nghe ch của you và cô gái ấy đi!!" nó làm bộ mặt năn nỉ, dễ thương ^^

---- truyện kể rằng----

- "bạn ăn kẹo ko?" 1 cô nhóc xinh xinh chạy lại chỗ hần trog khi hần đang cô đơn. Hần nhận kẹo rồi nhìn cô bé vs cái bím xinh xinh.

Rồi hần và cô bé dần quen nhau, năm đó hần bị bệnh trầm cảm nên đc ba mẹ đưa đến cô nhi viện để đc chơi vs các bạn đồng trang lứa, và cô bé ấy là ng bạn đầu tiên của hần ở nơi ấy. Hàng ngày hần và cô bé rong chơi rất vui, hần quên đi căn bệnh của mình. Vì cô bé ấy giúp hần khỏi bệnh nên ba mẹ hần đã giới thiệu 1 gđ bạn ba hần nhận cô bé về nuôi và từ đó hần và cô bé ấy theo nhau đến suốt năm lớp 9. Cô bé là Diễm Trinh, xinh đẹp, và tính tình của cô ấy cũng thay đổi, ko còn thân vs hần nữa. Trong 1 lần hần ngờ ý muốn cô ấy làm bạn gái nhưng cô ấy từ chối tình cảm của hần, từ đó hần sống lạnh lùng và ko cần t/y. Sau 1 thời gian, cô ấy gặp lại hần và níu kéo tình cảm ấy....nhưng hần hết yêu rồi.

- "thế là a trở thành con ng thế này?" nó tò mò và hần chỉ 1 cái gật đầu đủ để nó hiểu mọi ch.

- "tôi sẽ giúp a trở về con ng thật của mình, hãy sống vui lên vì đời còn nhiều thứ để chúng ta hưởng thụ đó MQ àk" nó cười híp mắt, còn hần thì lắc đầu vs độ dễ thương vô đối của nó... bỗng hần bật cười, 1 nụ cười rất đẹp khiến nó mém tí nữa là nhào vô hôn cho hần cái *chụt* rồi.

- "you cười rất đẹp đấy, cứ thế mà phát huy nhé. Còn bây h theo tôi" rồi nó kéo hần ra xe.

Chúng nó dừng tại 1 trại trẻ mồ côi, nơi mà hần đã từng sống dù có ba mẹ đang hoàng. Hần bỗng đứng khựng lại khi lời đề nghị của nó lại là nơi này nhưng nó cứ kéo hần vào. Nó chạy nhảy vui chơi cùng lũ trẻ nhỏ đang tràn đầy tiếng cười, nó luôn mang sự nhí nhảnh của mình để làm đổ con trai mà....hihi....

1 đứa trẻ chạy lại chỗ hần, nắm tay hần kéo về phía nó và bọn trẻ.

- "a oi! chơi cùng bọn e đi" đứa nhỏ giựt giựt áo hần khiến hần bật cười vì sự ngây ngô của con nhóc giống y nó. ^^ ùu ghê hông

Thế là tụi nó chơi đùa với lũ trẻ, hần đã lột xác, hần rũ bỏ cái vỏ bọc lạnh lùng ấy từ lúc nào. Nó và cả hần dường như ko còn khoảng cách như bạn đầu nữa và nó cảm thấy điều đó thật tuyệt.

Nó ngồi đung đưa trên chiếc xích đu xinh xinh, hần thì cứ đứng ngắm nó và nghĩ * đúng là 1 cô bé ko hề đơn giản, cô ấy đã giúp mình rũ bỏ vẻ lạnh lùng đó...*

- "MQ này! hay tụi mình chơi trò chơi đi" nó phá tan suy nghĩ của hần.

- "trò chơi sao?" hần thắc mắc

- "ừk !! là trò chơi, chúng ta sẽ làm ng yêu của nhau trong 3 ngày!! tui sẽ làm bạn gái a và a sẽ làm bạn trai tôi, chỉ trong 3 ngày chúng ta sẽ kết thúc và trở về làm những ng bạn tốt, đc ko?" nó làm vẻ mặt cực kì cute khiến hần hơi choáng.

- "lý do là gì?" hần hỏi lại

- "ko j cả! chỉ thích thế, tôi và you đều là 2 con ng yêu tự do và ko thích bị gò bó bởi t/y và vì thế tôi muốn thử bị gò bó trog 3 ngày xem sao. Chúng ta sẽ làm ng yêu của nhau thực sự, đc hem?? nếu đồng ý thì ngày mai đến rước tui đi ăn sáng và bắt đầu trò chơi nhé" nó nhảy mất rồi chạy ra chỗ bọn trẻ mặc cho hần đang nghiên cứu có nên đồng ý ko???

1 h tại nhà nó----

Sau 1 ngày đi chơi vs hần, nó lao vào nhà tắm rồi nhảy bổ lên chiếc giường đáng iu của nó và nghĩ về ngày hnay và nghĩ về hầnthì đt nó có tin nhắn....ngắn gọi 3 chữ....

* yeah!! thế là mình đâu cần vạch ra kế hoạch để chinh phục chàng nữa...thích quá!!! ôi MQ ng ỉu mới của tôi, mong rằng trò chơi sẽ vui!! cho hôn cái nè* chụt*" nó hôn lên con gấu bông panda của nó rồi nhảy lên vì nó sẽ ko bề mặt vs nhỏ Đ nữa(con nhỏ này khoái gấu bông lắm).Nó chìm vào giấc ngủ ngon lành sau 1 ngày chinh phục chàng trai lạnh lùng ấy.và nó đã thành công vs công việc(chinh phục trai) cao cao cả ấy.....(nó nghĩ thế nhưng nó feel hơi có lỗi).

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Em Yêu Anh, Anh Chàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: 3 ngày yêu

---sáng, 8:25 a.m kém mấy phút-----

- "a nhô!! sao you ko đếm đưa tui đi ăn sáng tên ngốc kia" nó hét lên khi thấy hấn nhấc phone.

- "sao cần??" hấn ngái ngủ.

- "vì hnay là ngày chúng ta bắt đầu làm ng yêu rồi" nó nhanh nhẩu đáp.

- "rồi, 30' nữa" hấn tắt máy rồi lò mò dậy, hấn cũng ko hiểu sao lại chấp nhận trò chơi vớ vẩn này nữa.

----sau 30' hơn mấy giây--

- "you là con gì mà sao chậm chạp vậy, tốn thời gian, you có biết thời gian làblah....blah" nó sổ nguyên 1 tràng khiến hấn đứng hình.

- "thôi đi" rồi chỉ 1 câu ngắn gọn hấn lòi nó lên xe và vút xa dần.

Ngày thứ 1,

Ngày bắt đầu yêu của tui.Ko biết làm gì ngoài ăn xong rồi nó bắt hấn đưa đi dạo, chơi bowling....v....Mỗi lần thấy cái mệt dễ xương của nó là hấn lại bật cười vì sự ngây ngô có trong nó.Chúng nó nắm tay đi dạo như ko, chẳng ngại ngùng, bên lên bởi nó quen rồi mà(bên Mỹ bạn bè thôi chúng nó ôm hôn nhau hoài).Cả ngày nó bên hấn, hấn ở bên nó, nó nũng nịu đòi đủ thứ với ng yêu.Nhiều lúc hấn chỉ muốn đánh cho nó 1 trận vì cái tội cứ hành hạ hấn nhưng hấn thấy vui vui khi lần đầu tiên hấn làm việc đó, còn nó thì mỗi lần sai hấn đc j là nó lại cười đắc ý, về mạn nguyên ý mà.Ngày đầu yêu thôi, chúng nó đã làm rất rất nhiều thứ mà từ trc đến h 2 đứa đều chưa trải qạ.Chúng nó khác nhau nhiều thứ lắm, chúng nó chỉ giống nhau đc cái thích tự do, ko thích bị ràng buộc trong t/y cũng như bất cứ thứ gì.Đó là thứ mà khiến chúng nó thử yêu đấy.

Tại một nơi đất trống, cạnh 1 con sông, có 2 ng..... có 2 ng..... hôn nhau.

- "nè! tại sao ở đây họ lại ngại làm điều đó?" nó ngu ngơ chỉ tay về phía 2 ng đang kiss nhau.

- "đồ ngốc! vì vì đây ko phải bên Mỹ" hấn tl huê vốn ghê.

- "thế mà cũng nó hả? ý tui là sao họ ko giống như bên Mỹ?" nó cố nhắc kĩ câu hỏi lại 1 lần nữa.

- "sao tui biết đc, thế h tui hỏi you có dám ở đây hun 1 thằng con trai ko??" hấn thách thức(giả nai ghê hông)

- "sao ko" với cái sự hồn nhiên của nó, nó quay mặt về phía hấn, kéo lấy cổ áo hấn rồi kiss hấn 1 cái.Nó nghĩ là ng yêu của nhau làm vậy cũng có sao(ngốc đã mạn).

Còn hấn thì đứng đơ ra trc việc làm ngây thơ vô(số) tội của nó.1s...2s...10s.... hấn bùng tỉnh và chăm chú nhìn nó.Còn nó, sau khi kiss cho hấn 1 cái thì nó đòi hấn đưa đi ăn kem, nó ko nhận ra sự bất động của hấn(kaka, chắc lần đầu tiên hấn bị con gái cưỡng hun).Hấn chỉ biết gạt đầu đồng ý rồi dặt tay nó đi như trẻ con vậy.

tại Love Paradise(nỗ đại)-----

- "cho e 1 kem dâu đi" nó ko cần nhìn menu, nó đã nói ngay vs cái a tiếp viên đang nhìn nó, nở 1 nụ cười toả nắng khiến ai đó ngây ngất.

Sau 1 hồi hấn thấy a tiếp viên cứ nhìn nó ko chớp mắt, hấn hơi bực vì cái kiểu nhìn đó của a tiếp viên nên cố tình đập vào cái bàn rồi nói,

- "a ơi! cho tôi ly kem sữa, và a cũng đừng nhìn bạn gái tôi như thế" hấn khiến a tiếp viên hơi khựng trc câu nói ấy, thế là a chàng tiếp viên vào trong sau khi tui nó đã kêu xong.

Kem đc đưa ra bàn cho tui nó, nó thì cầm cúi ăn nhưng cũng ko quên phần bắt hấn dứt kem của hấn cho nó.Hấn chỉ biết bó tay.com với cô bạn gái của mình, hấn thích cái cảm giác đc ở bên nó, sự lạnh lùng trong hấn đc rũ bỏ 1 cách dễ dàng. Thấy hấn đang mãi suy nghĩ gì mà ko nghe tiếng nó gọi nên nó

nhảy qua hàng ghế của hắn ngồi luôn.

"-hêy! you sao vậy??" nó lay ng hắn.

"-ah...uhm...ko sao hết" hắn áp ứng.

"-sao vậy, bị gì àh? cần đi bác sĩ ko, hay cần gì ko?" nó lo lắng hỏi, tay thì hết sờ chán, sờ tay hắn.Hắn khẽ rùng mình, 1 dòng điện cứ chạy ngang qua khi nó đụng vào hắn. Ý nghĩ ở đâu khiến hắn đẩy nó dựa nhẹ vào hàng ghế, mắt nhìn nhau....hơi thở của nó nóng dần khi thấy hắn làm thế....và....

"-cô cần....1 chuyện.... cần hôn" rồi hắn đặt bờ môi mình lên môi nó..... hắn hôn nó.Hắn cứ mân mê đôi môi hắn vs môi nó, hắn chìm đắm trong nụ hôn mãnh liệt ấy.Hắn mặc kệ những ánh mắt mọi ng nhìn chúng nó, những ánh mắt ngưỡng mộ có, ghen tị có.Còn nó, nó ôm lấy cổ hắn, siết chặt hơn và nó thích thế.Nó ko ngại ngừng như bao cô gái khác bởi c/s của nó luôn có những điều này. 5' trôi qua, nó và cả hắn vẫn chưa buông nhau ra(bọn nì cướp rương lâu ghê), bỗng hắn cần lấy môi nó khiến nó đẩy hắn ra.

"-đau nè!" nó nhăn nhó xoa lấy môi mình vừa bị cắn.

"-sorry nha! đau hả? đưa xem nào" hắn kéo tay nó xuống khỏi môi nó rồi kiss thêm cái nữa vào chỗ nó vừa kêu.

"-hết đau chưa?" hắn cười.

"-hừ! đáng ghét" nó chu mỏ dễ thương.

Dù chỉ là 3 ngày, 3 ngày thôi thì tụi nó cũng sẽ yêu nhau như bao cặp tình nhân khác.Cũng đã trễ rồi nên hắn đưa nó về nhà và trc cửa nhà nó, nó thấy HA.

"-sao cậu ở đây?" nó hơi ngạc nhiên khi thấy HA ở nhà nó và hắn cũng thế.

"-HA định rủ H đi chơi, ai dè có ng đưa đi trc" HA hơi buồn và nhìn sang hắn.

"-vậy xin lỗi HA nha" nó cười.

"-mai đi vs HA đc ko?" HA nhìn nó hỏi.

"-2 ngày tới H ko đi chơi vs ai khác đc bởi H cần đi chơi vs ng yêu rồi" nó thông thả đáp.

HA hơi khựng lại 2 chữ* ng yêu *nhưng rồi cũng hỏi cho ra lẽ.Nó kể lại hết cho HA nghe, HA có vẻ phảng phất nỗi buồn, 1 nỗi buồn ko ai biết.HA và cả hắn đều trở về ngay sau khi câu chuyện của nó kết thúc.

3 ngày yêu sao? tại sao lại thế, tại sao lại phải yêu 3 ngày? MQ sẽ ko thích ng như H đâu, cậu ấy vốn dĩ là thế mà, sao lần này MQ lại đồng ý? trong đầu HA có rất nhiều câu hỏi đặt ra nhưng lại ko hề có câu tl.

*Mình có đi quá xa ko? HA thích cô bé ấy, nên mình ko đc quyền thích cô bé ấy vì mình ko muốn mất đi tình bạn đó chỉ vì cô bé.Chỉ là trò chơi, sẽ sớm kết thúc thôi nhì? uhm! chỉ là trò chơi mà thôi, trò chơi nào cũng over mà" còn hắn thì tự đặt ra cho bản thân thật nhiều giả thuyết, bởi hắn sợ sẽ thích nó.

12h đêm---

"-you ngủ ngon " nó nt cho hắn.

"-mình đổi kiểu gọi đi, ox và bx nhé! bà xã ngủ ngon " tin nhắn hắn gửi lại cho nó.Và rồi 2 đứa nó cùng chìm vào giấc ngủ để đủ sức ăn chơi cho ngày mai.

Ngày thứ 2,

Hôm nay là ngày thứ 2 tụi nó là của nhau, hắn cũng ko còn phải đợi nó nhấc đến đưa rước nữa, hắn tự biết.Tụi nó sẽ đi đâu cho ngày hôm nay đây? những thứ các cặp yêu nhau làm, tụi nó đã làm hết rồi mà!!

"-ox sẽ đưa bx đi 1 nơi" hắn phóng xe lướt đi.

"-đi đâu?" nó tò mò.

"-cứ đi rồi sẽ biết" hắn bí mật.

Sau nửa tiếng, chúng nó cũng đến nơi.1 bãi biển đang đông ng vui chơi, nó hơi khó chịu khi nơi đó là biển mà ko phải là nơi khác.Nó ko như những đứa con gái khác... yêu biển, nó rất rất ghét biển vì 1 lý do nào đó.Chính vì thế nó ko hề muốn ngày thứ 2 của nó phải ở cái nơi này, nó ghét chúng.

"-bx ko thích biển, mình về đi" nó kéo tay hắn năn nỉ.

"-nhưng ox rất thích biển, đã tốn công đến đây thì ở lại chút xíu đi nha" hắn năn nỉ lại nó, vì hắn cũng đã thấm mệt khi ngồi chạy xe nãy h.

- "tại sao ox ko hỏi tại sao bx ko thích biển?" nó nghĩ đáng ra nếu là ng khác thì họ sẽ hỏi nó câu đó.

- "ox muốn bx tự nói ra" hần nhìn về phía xa thật xa của biển.

---- 3 năm trc, tại bãi biển Sandy Hook at New Jersey vào mùa hè năm ấy----

Đó là nơi mà hè năm nào nó cũng đi cùng gđ, bạn bè đến đó tắm biển, vui chơi. Nơi đó đc chia ra làm rất nhiều bãi tắm nên nó đi hoài ko bao h thấy chán. Năm đó cũng như mọi năm, nó đi biển cùng gđ.....

- "I'm sorry!" nó đụng phải 1 thằng con trai và cả 2 cùng lên tiếng. Chúng nó cười rồi mạnh ai đi đường nấy, nó tưởng như thế là kết thúc nhưng ai biết đầu đó lại là định mệnh đưa chúng nó đến vs nhau.

- "Hi! đây là 1 ng quen của mình" nhờ bạn nó giới thiệu.

- "Ơ" cả 2 cùng lên tiếng rồi cùng nhau bật cười, thế là từ đó chúng nó quen nhau.

1 sự tình cờ thôi cũng đưa tụi nó đến vs nhau và cũng 1 sự tình cờ thôi cũng đưa tụi nó xa nhau. Sau bao ngày tháng nó và chàng trai ấy quen biết, đi chơi, ngày nào cũng tán phét qua phone, yahoo,...v... rồi chúng nó có tình cảm vs nhau và chúng nó quyết định đến vs nhau. Ngày hạnh phúc của nó chưa đc bao lâu thì như sét đánh ngang tai, chàng trai đó đã có bạn gái. Nó ko khóc, nó ko dành lại t/y ấy.... nó buông tay. Từ ngày đó, nó ko thích biển nữa vì biển là nơi nó gặp anh ấy và cũng là nơi nó nói chia tay vs anh ấy. Chính vì thế, từ sau đó trở đi, nó ko muốn yêu nữa, nó thích đc tự do bay nhảy 1 mình. Nó nghĩ rằng ko có t/y nó cũng đâu có chết, từ hồi nó quen anh ấy, c/s của nó bị gò bó nhiều hơn. Ngày nào nó cũng phải báo cáo mình làm gì, đi với ai,...v... và nó mệt mỏi vì điều đó. Hồi đó nó cứ nghĩ rằng là ng yêu thì phải làm thế nhưng giờ nó đã hiểu, chỉ đơn thuần anh ấy muốn nó là của anh ấy. Từ đó, nó ko thích bị ai dò hỏi những điều họ ko cần biết, nó yêu tự do hơn bất kì thứ gì.

hiện tại---

- "bx yêu chàng trai ấy chứ?" hần nhìn nó dò hỏi.

- "ko biết nữa, chỉ là cảm giác nhất thời rồi tan biến. Bx ko hề đau khổ khi xa hần, mà ngược lại bx sống vui hơn thế nữa kìa. Bx đã mất lòng tin vào ng khác rồi, thế nên t/y dành cho ai đó sẽ ko bao h tồn tại trong bx, kể cả ox đây" nó nhìn về phía biển trời đằng trc, ánh mắt buồn dần khiến tim ai đó hơi nhói đau khi nó nói câu đó.

- "thôi mình về!" hần cảm tay nó kéo đi, hần muốn nó trở về hiện tại, 1 cô bé thích cười của ngày mới đây.

Hần lại đưa nó vì vụ trên những con đường đầy cỏ dại 2 bên, gió thổi mát rượi. Hồi sáng hần đến đón nó bằng chiếc xe mui trần nên h đây nó có thể nhìn thấy cả bầu trời đẹp đẽ đang ở trên đầu nó. Nó lại nói cười như xưa nhưng hần vẫn hiểu cảm giác nó đang rất đau đấy. Có lẽ nó đã từng yêu anh ấy rất nhiều, nhưng chỉ tại nó cố tỏ ra mình là ng mạnh mẽ để buông t/y đó thôi. Nó ghét ai nhìn thấy nó khóc, nhất là khóc cho t/y. Nó nói rằng họ ko xứng đáng để nước mắt của nó phải chảy ra nhưng thực chất nc mắt của nó đã chảy ngược vào tim lâu rồi, chỉ tại nó cứ phủ nhận đó thôi.

Hôm nay quả là 1 ngày ngắn ngủi trôi qua thật nhanh chóng, tụi nó chưa làm gì mà đã kết thúc rồi. Chúng nó nuối tiếc lắm chứ nhưng cũng đành thôi vì quỹ đạo thời gian ko bao h thay đổi.

- "bx ngủ ngon" hần gửi tn cho nó nhưng mãi chẳng thấy nó tl.

* hôm nay mình cũng đã biết thêm nhiều điều về cô bé, thì ra cô ấy cũng từng như thế trong t/y. Có lẽ vì đã yêu quá nhiều nên h cô ấy mới ko dám lập lại nữa vì sợ sẽ đau như năm ấy chẳng? 1 cô bé mà ngày nào cũng cười, cũng vui vẻ, ngây thơ, vậy mà..... Hôm nay mình cũng hơi đau nhói ở tim khi cô ấy nói ko yêu nữa, 1 cảm giác hụt hẫng khó tả. * rồi hần chìm vào giấc ngủ sau khi thở dài về việc của nó.

* blog ngày....tháng....năm...

Hnay, mình lại nhớ đến cái quá khứ vốn dĩ đã phải quên từ lâu đó. Mình lại kể cho MQ nghe nữa chứ! lạ thật...chưa bao h có ai đc nghe câu chuyện ấy từ mình nhưng sao hnay mình lại kể cho cậu ấy nghe. Hay là mình có tình cảm vs cậu ấy? ko đâu nhì,

tim mình vốn dĩ ko còn hoạt động trong t/y nữa rồi. Đó đã đc thay đổi từ khi mối tình đầu ấy đc kết thúc* nó viết lên blog thân yêu mà ngày nào nó cũng phải có vài dòng cảm xúc trên đó, và đó là lý do quên ko tl tn của hần.

Ngày thứ 3,

Đã là ngày cuối cùng t/y của bọn nó rồi đấy nh? Nó thấy thời gian ở bên hần trôi qua nhanh lắm, cứ như thể mới nhắm mắt lại thì đã hết ngày vậy. Có lẽ nó vui nhiều, cười nhiều và ko phải suy nghĩ nhiều nên nó thấy vậy. Ko biết ngày cuối cùng của bọn nó sẽ đi đâu đây???(tò mò ghê)

- "bx ra sân bay vs ox nhé!" hần đứng trc cửa nhà nó.

- "làm gì hà ox?" nó thắc mắc.

- "hnay anh họ của ox về, thế nên ox phải ra đó đón" hần kể nê.

- "uhm! vậy đi thôi" nó trèo lên xe hân và chiếc xe vút đi trên con đường quen thuộc đó.

Tại sân bay, nó và hân đã đứng đó đc 10' rồi mà chưa thấy ai. Nó tò mò về anh trai họ của hân lắm nhưng cũng ko hỏi làm gì.

- "ox oi! bx có đt nên bx ra ngoài chút nha, ở đây ồn quá" rồi nó đi ra, để hân ở đó 1 mình.

5' sau nó đã thấy hân đứng vs chàng trai nào đó, trông đáng ng quen quen. Nó tiến lại chỗ hân, kéo tay áo hân trông như 1 đứa con nít mà sợ ng lạ mới đến vậy, cần ng bảo vệ.

- "đây là bạn gái e!" hân giới thiệu, và nó cũng ngừng đầu lên để chiêm ngưỡng a họ của hân.

- "chào a/e" cả 2 đồng thanh.

- "là a/e" đồng thanh đợt 2.

Nó hơi choáng sau khi nhìn thấy chàng trai ấy, 1 thứ gì đó đã siết chặt tim nó lại, nó đau nhói ở đó. Sau 2' nó mới bình tĩnh vì nghe thấy tiếng gọi của hân.

- "2 ng quen nhau sao?" hân ngạc nhiên pha chút tò mò.

- "đâu có" cả 2 đồng thanh đợt nữa, rồi nhìn nhau.

Chiếc xe lăn bánh, nó thấy ngọt ngào khó thở khi ngồi trong xe dù xe mùi trần. Nó ko dám nhìn a chàng đó, nó cũng ko nói gì hơn từ khi gặp a chàng ấy. Nó thấy thoải mái khi a chàng ấy bước xuống xe, nó cả hân khuất xa phía anh chàng ấy đang đứng nhìn.

Hôm nay là ngày cuối cùng mà sao nó mệt mỏi thế này, nó ko cười cũng chẳng nói, hân nó cứ bay đi đâu đó khiến hân hơi khó chịu khi nói gì cũng phải nhắc lại 2,3 lần. Tối hôm ấy nó bảo hân đưa về nhà sớm hơn mọi khi vs lý do hôm nay đi xe lâu nên nhức đầu vs hơi mệt.

- "có gì từ khi bx ra sân bay về vậy?" hân quan tâm nên nó cũng chẳng giấu diếm làm gì.

- "đó là ng e đã chia tay 3 năm về trc, là t/y đầu của e đó. E cũng ko ngờ đó là anh họ của a nữa, e hơi choáng a àh!! dù sao hnay cũng là ngày cuối cùng mình là của nhau nên a hãy ôm e lần cuối đc ko?? e cần vòng tay ai đó lúc này, e hơi hụt hẫng a àh. E xin lỗi vì hnay ko hoàn thành tốt nhiệm vụ" nó nói rồi ôm lấy hân.

Hân hơi lặng ng sau khi nghe nó nói ng đó chính là anh họ mình. Hôm nghe nó kể câu ch, hân đã ghen tị vs kẻ lấy đc trái tim của nó, vậy mà h đây đó lại là....a họ mình. Hân cũng vòng tay ôm siết nó, hân sợ nó tuột khỏi hân, dù mới 3 ngày thôi nhưng hân thấy nó quan trọng như thế nào. Nó rất mạnh mẽ, nước mắt nó ko hề rơi như những đứa con gái khác. Nó cười, 1 nụ cười phảng phất nỗi buồn, 1 nụ cười lạnh như băng, và có chút gì đó khinh bỉ. Chưa bao h hân thấy nụ cười nó đáng sợ như thế cả, từ trc đến h, nụ cười nó dành cho hân chỉ là những nụ cười của 1 cô bé ngây thơ, trong sáng mà thôi.

- "a hôn e nhé!! lần cuối!" hân nói rồi nhưng ko đợi nó trả lời mà đã siết chặt môi nó vào môi hân. Nó vẫn đứng đó, mặc cho hân đang dằn xé môi nó. Hân đẩy nó dựa vào xe, tay hân vòng qua ôm lấy vòng eo bé nhỏ của nó, 1 tay thì nâng lấy cằm nó. Và cứ thế nụ hôn đó trôi qua, mãnh liệt và ngọt ngào, có chút gid đó đắng đắng như vị chocolate. Dù gì cũng là ngày cuối cùng rồi nên nó cũng ko cho phép bản thân nghĩ về mối tình cũ, nó bình tĩnh và ôm lấy cổ hân. Nó cũng chìm đắm trong nụ hôn ấy... 1 lần nữa. Đt nó reo, thế là họ đành buông nhau ra trong nuối tiếc. Đã lâu rồi nụ hôn của nó ko dành cho ai cả, và bây h nó đã dành cho hân.

- "bx ngủ ngon! hnay đã sắp kết thúc trò chơi rồi đây, 2 tiếng nữa thôi là mọi ch sẽ trở về quỹ đạo của nó bx nhỉ?" hân đang đậu xe trc cửa nhà nó.

- "uhm! thời gian qua bx vui lắm, cảm giác tuyệt vời khi ở bên ox. Chúng ta vẫn sẽ là bạn tốt đó nhé!! ko đc bỏ bạn bè đâu đấy!!" nó cười.

- "uhm! bạn bè, có cô bạn dễ thương như thế này thì sao mà bỏ đc. Cảm ơn bx vì tất cả trong thời gian qua, đã giúp ox quên đi quá khứ và thoát khỏi vỏ bọc lạnh lùng ấy. Bx tui no.1, nhưng rất tiếc trò chơi nào cũng phải có kết thúc và chúng mình cũng vậy. Hãy luôn là những ng bạn tốt dù thế nào đi chăng nữa" hân nói ra hết cảm xúc của mình.

Nó và hân nhìn nhau rồi cười, 1 nụ cười dành cho ng yêu lần cuối. Hân lại hôn nó, lần cuối cuối cùng nữa thôi. 1 nụ hôn ngắn ngủi để kết thúc cuộc tình 3 ngày....

- "ox ngủ ngon" rồi nó bước vào nhà, chiếc xe cũng khuất sau màn đêm ngay sau đó.

Tại sao nếu chúng nó đã có tình cảm như thế thì sao ko ai bày tỏ vs nhau và đến vs nhau thực sự? Đó là lý do mọi ng thắc mắc chẳng?

Theo nó, tình cảm dành cho hân ko phải tình yêu, là mà sự cảm thông dành cho nhau thôi và hân cũng thế. Chúng nó ko thích bị gò bó bởi t/y nên thà làm bạn bè còn tốt hơn nhiều. Bạn bè thì sẽ ko bao h kết thúc như t/y, mãi mãi có thể là những ng bạn tốt của nhau. Hân chỉ muốn làm bạn với nó cũng vì hân ko chắc tình cảm hân dành cho nó là gì nhưng chắc rằng đó ko phải tình yêu. Hân đã khoá chặt tim từ khi chia tay vs ai đó và nó cũng thế.

--- tại biệt thự của hân---

- "e là bạn trai của Hằng sao?" anh họ hân hỏi.

- "mấy h rồi?" hân lại hỏi câu khác.

- "12:05 rồi" anh họ hấn cũng tl.

- "vậy là cô ấy hết là ng yêu em rồi đó" hấn cười buồn.

- "ý e là.....tụi e đã chia tay sao?" anh họ hấn ngạc nhiên.

- "vâng! trò chơi kết thúc rồi đó a, e và cô ấy bây h chỉ là bạn." hấn nói rồi bước đi.

Anh hấn chỉ biết lặng ng rồi suy nghĩ gì đó, anh ta nghĩ đến nó chẳng???

* tình bạn có thể là nơi cho tình yêu cất cánh nhưng lại ko thể là nơi cho tình bạn hạ cánh* anh hấn chợt nghĩ đến câu nói ấy, câu nói mà nó đã từng nói 3 năm về trc....và....đó....là....ng....iu....cũ....của....nó.....!!!

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Em Yêu Anh, Anh Chàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Quá khứ lại mở ra

Vốn dĩ nó tưởng chừng như cái quá khứ ngày xưa ấy sẽ đc đóng chặt rồi nhưng đâu ai ngờ đến nó lại đc mở ra 1 lần nữa. Từ lúc chia tay với anh ấy, nó đã ko gặp lại a dù chỉ 1 lần vậy mà.....giờ đây....

Anh ấy là Vũ Gia Phong, hơn nó 2 tuổi và hơn hấn 1 tuổi, anh ấy 19. Anh ko đẹp trai bằng hấn nhưng ngược lại anh rất có duyên, chính vì thế nó đã có cảm tình ngay từ lần gặp đầu tiên. Anh hay làm những ng bên cạnh mình cười và thoải mái. Những ngày đầu bên anh, a và nó chỉ xem nhau như 2 anh em thôi nhưng rồi đến 1 ngày ko xa, anh nói a yêu nó. Thế là t/y của nó bắt đầu từ đó, ngày nào nó và anh cũng đều cùng nhau đến trường, cùng làm mọi thứ. Anh rất giỏi, a là ng thông minh nên anh hay giúp nó trong học tập khi ở bên đó.

Rồi thời gian nó và anh yêu nhau đc 1 năm, hôm đó là ngày valentine. Nó từ chối tất cả mọi ng chỉ để chờ anh đưa nó đi chơi nhưng ngày hôm đó nó lại là ngày nó phát hiện anh chỉ xem nó là ng thay thế. Anh đã có ng yêu rồi, anh quen nó chỉ để nó thay thế cho ng ấy.

- "Hello e yêu à!! chúc e valentine ấm áp và hạnh phúc nhé!! a chờ e về đó. Anh yêu em hơn bất kì ai" anh đang n/c với chiếc phone của mình, anh quên nó đang đứng sau mình.

- "a nc vs ai vậy?" nó đập vai a hỏi khiến a giật mình.

- "ko, a chỉ đang dạy thằng bạn tỏ tình vs bạn gái nó thôi" đó là lý do anh đã nói vs nó.

Sau khi nó và anh cùng lang thang trên con đường chúng nó vẫn hay đến.....thì....

- "e giữ đt cho a 1 xíu, a ra xe lấy cái này cho e" rồi a để lại phone, chạy 1 mạch đi.

đt a reo, 2 chữ * honey* đập vào mắt nó.

Nó thực sự ko muốn nghe nhưng có gì đó đã thôi thúc nó phải nhấc máy. Nó biết như thế là xâm phạm quyền riêng tư khi ko đc chủ của nó cho phép nhưng nó nhớ lại đã có lần anh đã lên đt của nó và thế là anh đã ghen mấy ngày liền chỉ vì mấy dòng tn của cậu bạn tỏ tình vs nó nhưng nó đã mặc đi rồi mà. Còn a, ai là honey của a, nó tò mò nên quyết định là nó sẽ nhấc máy.....nó im lặng....

- "honey!! a đã nói chia tay vs con bé đó chưa, e sắp về rồi mà sao a chưa nói. A nói vs e là nó chỉ là ng thay thế cho e thôi mà, e cũng đã đồng ý thế nên nhanh chóng giải quyết đi nhé.... sao a ko nói gì!! a có đó ko...hello...hello...A Phong..."

Nó chẳng còn biết gì, nó ko còn đủ sức để nhớ ra ch gì đã và đang xảy ra với nó. Nó chỉ biết chạy, chạy thật xa, càng xa a càng tốt....nc mắt nó ko hề rơi...

- "e sao vậy H? có ch j sao? nói a nghe" a lay ng nó khi thấy nó chạy như thế, về mặt lo lắng.

Nó bật cười, 1 nụ cười khinh bỉ ng đứng trc mặt nó, nó kinh tởm anh ta. Nó ném thẳng cái phone xuống đất và *bộp*, nó giáng cho anh ta 1 tát...nhưng chừng đó đã đủ để đau đc như tìm nó đang đau ko?

- "đủ rồi đó, vs thân phận là ng thay thế, tôi tuyên bố chúng ta kết thúc.... giả dối cả" rồi nó chạy, nó muốn tránh xa anh ta, mặc cho anh ta đang đứng nhìn nó.

Nó tự nhốt mình trong nhà 4 ngày liền, nó ko muốn thấy mặt anh ta. Nó cố xóa, xóa tất cả những gì về anh ta. Nó quyết định sẽ ko đau khổ vì 1 thằng con trai ko ra gì như thế, nó trở về cô bé của ngày nào. Nó thờ ơ trong tình yêu, nó ko tin vào tình yêu nữa. Nó đã tự nhủ lòng rằng * niềm tin vỡ rồi, nhất

làm gì cho xước bàn tay*.

Trông chờ gì vào 1 thứ tình yêu hờ.....Trông chờ gì vào 1 mối quan hệ chẳng thể gọi tên....Như thế đấy...có hạnh phúc nào giá rẻ đâu....

Và từ đó, nó ko còn gặp anh nữa, và ngày hôm nay ký ức của nó lại kéo về.Nó lại khóc, khóc vì anh ta 1 lần nữa.

---- sáng, tại nhà nó-----

- "H ơi!đi ăn sáng hông?" nhỏ bạn Đ của nó đang gọi cửa.

- "Ờ! đợi t chút" nó bỏ lại hết quá khứ và lại cười tươi như xưa.

Rồi nó cùng nhỏ Đ hẹn HA và hấn, chúng nó cùng đi ăn chung.Trớ trêu thay, ko biết vô tình hay cố tình nữa mà nó lại chạm mặt với a... 1 lần nữa, ng mà nó đang cố né tránh đang đứng trc mặt nó vs nụ cười ngày nào a đã dành cho riêng nó....

- "mấy đứa đi cùng à?" Phong tiến đến bàn tại nó đang ăn uống vui vẻ.Vừa nghe tiếng a, nó rơi luôn muỗng trên tay,điều này chỉ có hấn mới hiểu tại sao.

- "a Phong về khi nào ko cho e hay, ngồi ăn chung luôn a nhé!!" HA ngây thơ nên thành ra lại vô tình làm tim nó đau.Ko phải vì nó còn yêu Phong, mà chỉ là nó cảm thấy nó bị lợi dụng.

- "ko phiền mấy đứa chứ?" a Phong cười rồi ngồi vào bàn luôn vs tại nó.Rồi HA giới thiệu mọi ng với a ấy nhưng từ lúc có anh ấy nó im lặng ko nói gì, cũng ko ngừng đầu lên nhìn.

Nó cứ đóng như chưa biết a, nó đóng rất đạt nhưng a ấy lại khác.A cứ nhìn nó từ lúc đó, a ko quan tâm 4 con mắt ngạc nhiên của nhỏ Đào và HA đang tò mò tại sao a ấy lại thế, riêng hấn thì hấn biết tất cả.

- "a biết H hả a P?" nhỏ Đào bỗng hỏi.

- "uhm! cô ấy là bạn gái anh!" lần này nó thực sự ko còn chút sức lực nào để nuốt muỗng com nó đang cầm trên tay nữa.

- "HẢ? BẠN GÁI Á??" nhỏ Đào và HA ko khỏi ngạc nhiên vì ngay cả nó cũng vậy mà. Còn hấn thì trừng mắt lên nhìn anh họ mình, ko hiểu a ta đang muốn làm gì.

- "ko! ko, hấn ko phải bạn trai tôi, tôi ko quen biết hấn, ko quen" nó đứng dậy và hét lên, nc mắt nó bỗng chảy ra và lại 1 lần nữa nó khóc vì anh ta.Nó cứ tưởng rằng 3 năm đã kết thúc mọi ch rồi chứ.

Nó cứ chạy, chạy mãi mặc cho ai đó cố đuổi theo.Tại bàn ăn thì 2 con ng đang rất ngạc nhiên ko hiểu ch gì thì đc hấn kể lại mọi ch.Nhỏ Đào thì sụt sướt thương con bạn mình, HA thì thoáng thoáng đầu đó nỗi buồn.

* con gái thường rất nặng tình....nhưng... một khi quyết định từ bỏ thì lại lạnh lùng và tàn nhẫn hơn cả con trai...." hấn đang thầm nhủ mình thế.

Ở trên con đường với 2 hàng cây xanh mướt, a Phong đã giữ đc nó nhưng nó thì cố vùng ra để thoát khỏi vòng tay bắt giữ đó.

- "Tôi là gì trong trái tim a???"

Là ng tình hay là của lạ...

Là ng a yêu hay là trò chơi của a!!!" Nó hét lên, mặc kệ ng đi đường đang nhìn tại nó với ánh mắt dò hỏi.Còn a ta, cứ đứng siết chặt bờ vai nó.

- "Để bên a, tôi đánh đổi tất cả bình yên...nhưng mất a rồi....bình yên cũng chẳng quay trở về...tại sao?"

Hạnh phúc ko anh?

- khi đắm lên lòng tin của tôi mà sống..."nó cứ khóc, cứ nói tất cả những gì bấy lâu nay nó muốn nói vs a ta.

- "a xin lỗi! a thật sự ko muốn thế, à ko! a đã từng muốn thế nhưng rồi cuối cùng a đã yêu em thực sự mà" A ta thì thầm với nó, giọng yếu đuối.

- "thế sao? đừng nói những lời đó vs tôi, tôi ko còn là con bé ngây thơ để tin tưởng a như trc. Thà a cứ tạt nc lạnh vào vào mặt tôi...còn hơn ngọt ngào mà nghe sắc mùi giả tạo.

Tôi là đứa con gái

Tôi có thể nghiện và có thể cai

Anh chỉ là 1 thằng con trai

Tôi có thể yêu và cũng có thể bỏ" nó cười khinh bi con ng đang đứng trc nó.

Nó hất tay a ta, nó bước đi trong vô vọng, mặc cho anh ta đang đau nhói. Nó tự nhủ phải trả thù với những gì anh ta đã làm với nó. Ko có ng con gái nào thực sự cứng rắn...chỉ là họ giỏi che dấu cảm xúc của mình mà thôi và bây h nó đang là ng như thế.

Còn a Phong, sau khi cứ đứng nhìn nó đi như thế, a lại chợt nhận ra cái cảm giác của nó đã từng nếm trải, đau lắm...rất đau.

* e biết ko H? Có bao giờ....

em online chỉ để vào facebook của anh... để đọc những gì anh viết... hay có bao giờ.. em online yahoo .. chỉ để xem xem nick anh có sáng hay không

Hay mỗi khi có tin nhắn.. em mong rằng đó là tin nhắn của anh?

Có bao giờ ko em?

.....

Em biết ko?

Anh đã làm tất cả những thứ đó rồi đấy.....a là 1 thằng điên đúng ko em?" Phong trầm nghĩ.

Tại nhà nó hiện h, nhỏ Đào vẫn đang sụt sùi chờ nó, HA thì lo lắng, hấn thì vẫn lạnh tanh. Thấy nó về, nhỏ Đào ôm chăm lấy nó khiến nó bật cười, 1 nụ cười buồn.

-"Cười lên nhiều m nhê...Đề cho... những người yêu m ko phải bận lòng...đề cho...những kẻ ghét m phải ức chế!!!" nhỏ Đào nói với nó, chỉ nhỏ Đào mới luôn làm nó bình yên.

*Yêu 1 ai đó ko yêu mình, giống như ôm 1 cây sương rỗng...mà càng ôm chặt, càng khiến mình bị thương nhiều hơn.*HA nhìn nó rồi tự nhủ với nó và cả chính cậu ấy như thế.

-"mình có sao đâu? các cậu thật là kì ghê đó" nó đang giả vờ vui nhưng lòng đau quặn thắt. Nó cố gắng cười ngăn nc mắt tuôn rơi.

-"Có 4 điều nên cân nhắc:

Đừng hứa khi đang vui

Đừng trả lời khi đang buồn

Đừng quyết định khi đang giận

và...

điều cuối cùng, đừng vội yêu 1 ng khi mới chỉ thích.

You là thành phần 2 đó" hấn lạnh lùng như lần đầu nó từng gặp vậy.

---tại biệt thự họ Vũ---

Phong đang nếm trải sự đau đớn nó đã từng lãnh nhận nơi anh ấy. Hồi đó, a đã từng nghĩ nó sẽ chỉ là ng thay thế nhưng ai đâu ngờ sự ngây thơ trong sáng của nó đã khiến anh yêu nó. Anh ấy có lỗi với bạn gái mình và cũng có lỗi với cả nó. Anh cũng đã tự nhốt mình trong phòng để trừng phạt bản thân mình. Tại anh mà nó, 1 con bé ngây thơ vô(số) tội phải đau khổ khi đó là mối tình đầu của nó, khi nó mới 14 tuổi thôi.

* Có những vết thương ko bao h lành. Có những nỗi nhớ ko bao h nguôi. Và có những thứ ko bao h là của mình....

Đôi lúc cảm thấy thật hoang mang. Có quá nhiều điều mình chưa biết về người khác... và cả cô bé ấy nhưng mình sẽ ko bỏ cuộc, mình phải dành lại cô ấy vì mình yêu cô ấy. Chính vì biết cô ấy về VN nên mình mới trở về mà* anh trầm nghĩ rồi cũng tự dành cho mình 1 nụ cười nhạt nhẽo.

Còn nó, sau khi tổng khứ đc bọn bạn, nó chạy ù vào phòng, lục tung cái bàn để đầy đồ của nó. Nó lấy ra 1 sợi dây chuyền có hình trái tim, mở trái tim ra là dòng chữ *P love H*. Đó là kỉ vật mà lần đầu tiên anh ta tỏ tình với nó.

*Khi yêu nhau, người ta gắn gũi với nhau như thế giới này chỉ nằm gọn một vòng tay. . .

Còn khi chia tay, người ta lại xa nhau như thế mỗi người ở một thế giới riêng biệt vậy. . . .

Chỉ hai từ đơn giản thôi, mà sao lại tạo khoảng cách lớn đến thế ?

Anh đã đi, xin đừng quay đầu lại

Em sẽ giả vờ mạnh mẽ dc lâu đâu...e xin a đó Phong* nó nhìn sợi dây chuyền và trầm nghĩ.

Nó ko còn yêu Phong nữa, chỉ là 1 chút gì đó nuôi tiếc thôi. Trái tim nó đã đc khoá chặt lâu rồi, từ khi Phong dẫm đạp lên tình cảm của nó. Nó ko còn gì lưu luyến nữa cả, sợi dây chằng nó giữ lại chỉ vì nó muốn nhớ lại mối tình đầu mà thôi.

Cái giá của sự tự do là cô đơn và cái giá của hạnh phúc là ràng buộc!!!Bik chọn cái nào???

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Em Yêu Anh*, *Anh Chàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Thôi mình hãy chỉ là bạn và anh trai thì hơn

---Nhà nó, sáng, 10h a.m----

Chắc là mọi ng nghĩ nó buồn nên chẳng ai rủ nó đi đâu, chắc họ muốn cho nó thời gian yên tĩnh. Nhưng mọi ng chẳng biết nó có thể đau ngay thì nó cũng có thể vui ngay. Nó đã chai sạn mất rồi, nó ko yếu đuối nữa đâu. Hạnh phúc đôi khi đơn giản là dừng cảm buồn tay và bước tiếp mà!!

*Có những nỗi đau tự mình phải kết thúc...

...Có những giọt nước mắt tự mình phải lau khô...

.....Và có những nụ cười tự mình phải tìm lại * thế là nó lại trở về vs c/s vô tư của con nhỏ 17 tuổi.

dt HA.... nó giả bộ khóc

HA cũng thấy vui khi nó ko buồn nữa. nó hí hửng.

HA nói vs nó. rồi nó cúp máy.

Nó tự nhủ với lòng rằng phải đối diện với sự thật, né tránh cũng đâu giả quyết đc gì, còn đau khổ hơn thôi. Thế là nó quyết định đối diện 1 lần xem sao, dù sao quá khứ cũng vẫn chỉ là quá khứ. Nó ghét cái việc mà dù quen nhau nhưng khi đi chung trên 1 đường lại cố xem nhau như kẻ xa lạ.

13' mấy chục giây, HA đã ở trc nhà nó. Thế mà nó cũng trách rằng cậu ấy đã đến muộn, còn bị nó đánh cho mấy cái nữa chứ. Chỉ vì thích nó nên HA mới nhượng bộ thôi, chứ ko là HA cho nó ăn đòn lâu rồi. HA đưa nó đến biệt thự nhà hấn, ở đó đã có nhỏ Đ, Phong và hấn chờ sẵn rồi. Nó hí hửng vô chào mọi ng, nó đang đối diện vs hiện tại. Hấn thì chỉ bật cười với sự ngốc nghếch của nó. Nhỏ Đ thì bó tay với con bạn mình, mới hôm qua còn sứt sùi này nó vậy mà h đây cười hoài. HA thì chỉ thích ngắm nhìn cái vẻ ngây ngô, ngờ ngờ của nó. Còn Phong, a lắc đầu cười vì cái tính đáng yêu của nó vẫn ko thay đổi, a thích nó như thế này hơn so với con ng hôm qua. Nó thì cố cười trc mặt mọi ng, giả vờ vui thôi ý mà. Chúng nó quyết định đi biển vì hôm nay trời nóng kinh khủng.

Nó quyết định đối diện vs sự thật nên biển nó cũng sẽ đối diện luôn, nó mong sóng biển sẽ đánh trôi ký ức của nó đi xa.

Hành trình khởi hành, Phong thì ngồi phía trên, nó thì ngồi kế cửa sổ và cạnh là hấn, HA và nhỏ Đào ngồi phía dưới. Tự vì hôm qua nó ngồi * tự kỷ* hơi trề nên h nó ngủ khò khò trên vai hấn rồi. Trông nó như con mèo nhỏ, cứ rúc vào lòng hấn khiến 2 con ng trên xe đang khó chịu. Hấn thì chỉ ngồi cười vs cái mặt siêu baby cute của nó và tự nhủ rằng.....

* thà chúng ta là 2 đường song song đi mãi chẳng xa nhau còn hơn làm 2 đường chéo nhau, chạm 1 lần rồi xa nhau mãi mãi...Hằng nhĩ*.

Vài chục phút sau, chúng nó đã đến nơi cần đến, vì ko chịu nói là đi biển nên nó đâu có mang đồ tắm, thế là nó phải theo HA đi mua đồ vì HA cũng ko mang. Hai đứa cùng nhau đi trên con đường tấp nập ng qua lại.

-"H có biết HA thích Hằng ko hả?" HA hỏi nó, ko ngại ngùng.

-"hình như là ko biết nhưng tốt nhất đừng thích H nhé bởi tim H đóng băng lâu rồi!" nó cười vs HA dù biết nói câu đó hơi vô tình.

-"HA cũng ko biết là tình cảm dành cho H là gì nữa nhưng HA thích nhìn thấy H!! H có thể làm bạn gái của HA ko???" HA thú nhận và hỏi nó.

-"HA àh!! Tình bạn của chúng ta hok thể trở nên tồi tệ

.

nên

Trở thành bạn gái của HA là điều hok thể nào xảy ra....cho mình xin lỗi nhé, sẽ có ng tốt hơn H để HA yêu mà" tuy nó biết nói như thế sẽ khiến HA đau lòng nhưng thà đau 1 lần còn hơn đau hoài.

Thế là HA lại cười, cậu ấy cảm thấy thoải mái hơn khi nói ra tất cả với nó. Tình cảm cậu ấy dành cho nó ko phải tình yêu đâu, nó chắc như thế. Cậu ý lẳng nhăng thấy mờ nhưng chưa hề biết yêu. Chỉ là cậu ấy đang tìm kiếm ai đó để hiểu cảm giác yêu là gì thôi. Chúng nó cuối cùng cũng đã lao ra biển, nào là nghịch nước, chọc phá nhau,...v....v... vui dữ lắm. Khoảng cách của tụi nó ko còn nữa, nó xem cả 3 như a trai của nó mà thôi. Rồi chúng nó lại tụ họp ăn uống, karaoke rồi mới về.

Anh Phong sẽ đưa nó về nhà, HA sẽ đưa nhỏ Đ. Còn hần, 1 tên lười nên hần bò về nhà ngủ rồi. Nó và Phong thì im lặng, bởi nó ko biết phải nói gì nữa.

- "đi uống nước nha e?" Phong ngờ ý.

- "ok a" nó tl ngắn gọn

---tại quán cà phê Hương Xưa----

Nó và anh đang yên phận tại 1 góc yên lặng trong quán, hình như a muốn nói gì với nó.

- "a xin lỗi vì tất cả!!" Phong cúi đầu nhận lỗi.

- "ko sao! quá khứ rồi mà a, e chỉ thấy mình nông nổi quá lúc đó thôi. Mình là anh em như thế này cũng tốt đó a, quên quá khứ đi" nó nhìn anh cười.

- "a ko muốn làm anh trai em đâu, a sẽ cố gắng bắt đầu lại. E ko cần dc a đâu!! a đã có tình cảm với e trong thời gian đó, anh yêu cái kỉ niệm đẹp ấy" Phong thổ lộ hết nhưng những lời nói đó bây h chả là gì vs nó nữa cả.

- "a biết kỉ niệm đẹp là gì ko? Kỉ niệm được gọi là đẹp...

...ko fair vì nó...

. vui

...hay...

. buồn.

Mà vì...

...nó là duy nhất...

...và...

...ko bao giờ trở lại." nó cười rồi nói tiếp

- "yêu ai yêu chỉ 1 ng, yêu thêm ng nữa đề phòng rủi ro phải ko anh? hỏi đó a nghĩ thế hả? e về thôi, e về trc đây, e gọi taxi rồi nên a cứ ngồi lại, ko cần đưa e về" rồi nó bước ra khỏi quán, mặc kệ anh đang suy nghĩ về những gì nó nói.

*Nhớ 1 ng mà ko dám nói

Nghĩ đến ng mà đau nhói ở tim

Cố lạnh lòng để quên đi ký ức

Gắng gượng cười che dấu sự cô đơn. * đó là những gì nó nghĩ hiện h. Nó đã giải quyết xong những mối tình ** le này rồi và thế là nó thoải mái vô cùng tại nhà nó, 9:00 a.m-----

- "dậy đi con kia, m ngủ như heo thế hả? mấy ng đang chờ mày đi ăn sáng kia!! mở cửa nhanh ko thôi t chém m chết m bây h H!!!" nhỏ Đ đập cửa rồi hét ầm nhà.

- "t biết rồi!! m kêu mấy ng đó đi trc đi xúi t đi sau. T đang buồn ngủ muốn chít nè" nó nói vọng ra. Thế là nhỏ Đ và mấy chàng đành phải đi trc....chứ ko thôi là đối ả!! (H đúng là heo mà!!! lêu lêu)

Nửa tiếng sau nó mò dậy, vệ sinh cá nhân, thay đồ rồi bắt taxi đến nơi nhỏ Đ vừa nói. Một nhà hàng khá là sang trọng, nó bước vào thì đập vào mắt nó ngay là 3 chàng và 1 nàng đang cười đùa. Nó đang toan bước ra chỗ mọi ng thì...

* RẦM* nó va phải 1 ai đó rồi ngã lăn quay xuống đất.

- "cô ko sao chứ?" ng con trai hỏi nó.

- "ngã lăn ra đây hỏi có sao ko ý nhì?" nó lò mò đứng dậy. Chưa kịp tính sổ thằng cha này thì hần đã kéo nó vào bàn ngồi rồi. Thế là nó đành ngậm đắng nuốt cay cho qua chuyện chứ ko thôi là thằng cha vừa nãy chít với nó .Lâu rồi ko có ai cãi nhau cả nó nên h nó thích kiểm ch ý mả. Thấy cái mặt nhỏ Đ

nó mới nhớ đến ch nó cá cược vs nhỏ...kaka vậy là nhỏ Đ sẽ chết chắc.

- "ê Đ! m nhớ m thua t rồi chứ!! bây chú thích tui cho làm gì?" nó cười măn nguyện, còn 3 chàng kia thì ko hiểu nó đang nói gì, cứ ngỡ nó vừa té nên chạm dây.

- "gi tùy m!" nhỏ Đ buồn so.

- "thôi t tha! tự có xảy ra ch đó t mới có những ng này là bạn mà, mày nhì?" nó cười khúc khích trông đáng yêu cực. Suýt làm mấy anh chàng trong nhà hàng nhảy bỏ ra phía nó đấy chứ.

Ngày xưa nó ko đẹp, ko dễ thương nhưng từ lúc nó ở Mỹ về thì nó thay đổi hoàn toàn. 17 tuổi, cao 1m7, body của nó cực chuẩn. Khuôn mặt nó thì tròn tròn và có cái núm đồng tiền bên trái. Trông nó đáng yêu lắm, nhất là tính cách và kiểu ăn mặc rất rất đơn giản của nó nhưng lại là thứ làm nổi bật nó. Nó thích cười vì ai cũng nói nó là khi nó cười trông nó đẹp nhất, thế là nó cười hoài. (con nì điên ghê)

Bữa sáng của chúng nó cũng đã trở thành bữa trưa vì cái độ chậm chạp ốc sên bò của nó. May mà 3 chàng này có tính kiên trì vs nó chứ ko là nó bị đá lâu lắm rồi đấy. Rồi nó muốn thay đổi ko khí nên mấy chàng đưa nó và nhỏ Đ đến bar, nơi mà theo độ tuổi của nó ở bên Mỹ là *miễn vào* cho nên nó ko biết, nó chỉ xem trên phim thôi.

---tại bar Moon (sao ko cho bar Sun đi nhì)-----

Bây h là trưa, 1:00 p.m mà sao bar đông ghê. Đa số là những con ng từ 20 tuổi đổ về, nó nghĩ vậy. Nó hơi sợ khi bước vào đây vì nó thấy những con ng ở đây cứ lắc lư như ng điên (nhỏ khìn dễ sợ, ng ta nhảy mà kiêu lắc lư). Đèn thì xanh, đỏ, vàng chớp lia lịa khiến nó chả nhìn thấy mặt ai cả. Tay nó thì nắm chặt lấy tay hần từ lúc vào đến h, nó sợ. Hần thì cứ cười vì cái độ ngây thơ của nó lên tận cực đỉnh, ko từ nào diễn tả đc. Hình như 3 chàng này đã quá quen với nơi đây nên khi đến là đc mời vô ngay khu V.I.P. Còn đám ng ngoài kia thì xì xào xì xầm gì đó.

- "ôi! a Phong về khi nào nhì, càng ngày càng đẹp trai. HA, MQ nữa kia, ôi! hoàng tử của lòng e...blah..." nói tóm lại là bọn con gái đang khen 3 chàng và liếc nhìn 2 đứa con gái ngồi cùng 3 hoàng tử bằng con mắt giết ko tha. Đúng là bọn mê trai mà!!!

- "có phải mí ng hay vô đây lắm phải ko? đúng là giàu có hết việc làm mà" nó bĩu môi nhìn bọn họ.

- "e đừng có nghĩ xấu tui a thế, chỉ là vô đây thư giãn thôi" Phong nói vs nó rồi cười.

- "e thấy vô đây còn đuối hơn nữa đó" nó vốn dĩ đang say sẩm vs cái bóng tối ở đây mà.

Tụi nó đang trò ch vui thì 1 thằng công tử bước tới bàn tụi nó, ngồi cạnh nó và bắt đầu gỡ trò 35. Mấy ng kia đang mải n/c nên ko nhìn thấy tên 35 đó đang sờ soạn lên đùi nó. Vì hôm nay nó mặc váy nên để lộ luôn đôi chân dài của nó. Nó thấy rùng mình vì cứ chỉ vô cùng bản thiêu của tên này.

Từ xa, vẫn có ai đó đang theo dõi mọi cử chỉ của nó. (bật mí sau nhé!!)

- "a làm ơn đừng cho bàn tay dơ bẩn ấy đụng vô ng tụi, kinh tởm lắm" nó nói vs cái tên 35 ấy.

- "e yên tâm đi, a sẽ cho e tiền nhiều hơn bọn nó, đừng làm cao. Tất cả gái trong đây đều vì tiền cả mà, chính cô e cũng đang tiếp khách đó thôi" tên 35 cười nham nhở rồi bắt đầu mò hơi quá khiến nó...

bóp 1 tát cho tên 35, mặc kệ mọi ánh mắt đang hướng về phía nó.

- "cô dám..." tên 35 đang định dơ tay thì 1 bàn tay khác đã cho hần 1 đấm vào má trái, lại 1 bàn chân khác cho hần 1 cái lên gối và 1 bàn tay khác cho hần 1 cái đấm vào má phải. 3 chàng đang bảo vệ nó, thằng ***** này dám đụng vô nó hà.

- "m dám đụng vào cô ấy, t cho cả nhà đi thăm nhau ở nghĩa địa đấy" giọng hần lạnh như băng, chưa bao h hần đánh ai vì 1 đứa con gái nên điều này làm cả bar hết sức ngạc nhiên.

- "m dám đụng cô ấy hà? cái thằng này ko biết thân phận của mình mà" HA đồ lỵ rượu lên đầu hần.

- "cho ng tổng khứ loại ng này ra khỏi bar cho tụi" Phong ra lệnh, và từ đâu 2 ông vệ sĩ to tướng lòi hần ra. Họ cũng là cổ đông của bar này mà, nên quyền to lắm.

Cả bar tò mò ko biết nó là ai mà khiến 3 chàng hoàng tử đối xử như vậy nữa. Chính vì nó mà 3 chàng với khuôn mặt lạnh như băng bây h lại ảm áp như ánh mặt trời thế này.

- "e có sao ko H? hần làm gì e ko? a giết nó cho" Phong lên tiếng hỏi nó.

- "e ko sao!! e hơi sợ" nó khẽ rùng mình, Phong đến bên nó và ôm lấy nó. Nó ko từ chối sự quan tâm đó vì nó nghĩ đó chỉ là sự quan tâm của 1 ng anh trai lo cho e gái.

bóp một cô gái đã đẩy nó ra khỏi Phong và cho nó 1 tát.

- "cô dám..." nó chưa kịp nói thì...

- "đồ gái điếm!! dám làm thế với mấy a ấy hả?" cô ta hất ly nước vào mặt nó.

* bốp, bốp* hất tát cô gái ấy.

- "cô có quyền gì mà nói câu đó, cô mới là hạng ng đó đấy!! đi khuất mắt tôi trc khi tôi giết cô" hất hét lên, khuôn mặt hằn đỏ bừng.

- "a ko thấy nó bắt cá 2 tay sao? nó nắm tay a, dụ dỗ a rồi mà đi ôm a Phong, nó đã dụ dỗ gì mấy a?" cô ta chỉ vào mặt nó.

bốp nó tát cô ta 1 cái.Nó ko chịu nổi cái tính vô duyên triền miên của con nhỏ đó.

- "cô quên là tôi đã nói gì àh!! tát tôi 1 tôi trả lại 2 mà, cô nên nhớ, cô ko có quyền chỉ vào mặt tôi như thế" nó hất mặt mà nói.

- "em về thay đồ! xiu hẹn mấy a chỗ cũ ăn tối nha. E hết hứng rồi, tại mấy hoàng tử đó.E sẽ lấy dao vẽ lên mặt mấy a cho mấy cái mẹt baby này xấu bớt đi. Đẹp cũng có tội đó nhé!!!" rồi nó cười bước đi cùng vs nhỏ Đ chỉ ngo ra nãy h.Còn mấy a thì đang sợ nó lời cảnh cáo của nó rồi bật cười.

Cô gái vừa nãy là Diễm Trinh, ng đã cho nó 1 tát trong nhà hàng lần trc.Cô ta ghen vì nó đã lấy đc cảm tình của 3 chàng, vì ko chịu đc nên mới ra tay vs nó và cũng ý là đòi lại công bằng cho 3 chàng nhưng ai dè điều đó lại làm họ kinh tởm cô hơn.

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Em Yêu Anh, Anh Chàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Cái đồ băng giá!!! và cô bé đáng yêu

Sau khi nó trở về để thay đồ, chuẩn bị đi ăn tối vs mấy hotboy.HA sẽ đến đón nó thế nên trong thời gian chờ đợi nó lấy phone gọi cho mama nó.

Trên con đường vắng lặng ít ng qua lại, HA thấy 1 bọn con trai đang vây quanh 1 cô gái...

- "mấy ng đang làm trò gì thế?" HA mở miệng hỏi.

- "ko liên quan đến m, biến cho mấy a làm việc" 1 tên trong nó lên tiếng rồi quay sang chạm lên khuôn mặt cô bé ấy.

HA thấy cô bé đang nắc nghẹn, cô bé run sợ và khóc, HA đành phải anh hùng cứu mỹ nhân 1 lần vậy. HA leo xuống xe rồi cho tên đầu đàn 1 đấm, thế là họ đánh nhau.

Sau 5' choảng qua, choảng lại với 5 thằng, HA đã cho bọn nó đo ván.Cái mặt hoà quyện vs cái mặt đường hết, vốn cậu ấy là tay karate tam đẳng rồi mà, mấy thằng nhãi này ăn thua gì.

- "cô bé ko sao chứ?" HA chạy lại đỡ cô bé, cậu hơi choáng vì vẻ đẹp sắc nước hương trời ấy.1 cô bé vs chiếc váy trắng dễ thương, hai má hồng hồng, đôi môi đỏ mọng như trái cherry đang mấp máy như muốn nói gì, và đôi mắt ướt nước nên làm cho đôi mắt long lanh hơn.HA thực sự đã bị vẻ đẹp ngàn cân ấy đè lên mình, trông cô bé đáng yêu hơn nó rất nhiều(nhà giàu mà lị)

- "cảm ơn anh!" cô bé nãy h mới nói ra đc 1 câu.

- "ko sao! mà cô bé đi đâu mà lạc cha mẹ thế này? con gái đi 1 mình ko tốt đâu" HA quan tâm, thêm chút chọc ghẹo.

- "e trốn a trai đi chơi nên thế này đây ạ" cô bé tl thành thật.

Rồi HA và cô bé làm quen nhau từ đó. HA quên luôn ch đến đón nó đi ăn tối mà đang mãi mê say sưa dất cô bé mới quen đi ăn vì cô bé kêu đói.Cả tối hôm ấy HA làm nó đói meo chờ, nó hận HA vì ko đến đón nó.Thế là 1 thời gian gần thôi HA đã làm quen đc cô bé, vậy mà cậu lại quên ko hỏi nhà ở đâu.(ngố ***)

Còn nó, sau khi ko ai đón rước đi ăn, nó phải nấu mì gói ăn tạm vì mấy ngày nay chị nó đưa cháu nó về bà ngoại.

-----sáng, tại caffè Night----

- "Cho HA xin lỗi đi mà H, tại hôm qua HA phải cứu ng mà" HA đang năn nỉ nó tha lỗi.

- " Cứu ng cái đầu cậu, mãi đi chơi vs cô nào quên mất bạn bè mà....huhu....HA dám để đói tui nè, tui sẽ méc 2 a trai kia cho coi" nó làm bộ khóc như con nít ế.

- "đừng mà H, tại hôm qua, trên đường qua nhà H....blah....blah...." thế là HA kể đầu đuôi câu ch cho nó nghe.Nó chỉ biết gật đầu lia lịa về cậu ch * anh hùng cứu mỹ nhân* của anh trai hờ mình mà ko ngót khen ngợi có ông anh trai super tài giỏi.

- "H chỉ HA làm cupcake đi nhé! bởi vì cô bé ấy thích ăn! HA muốn có dịp tự tay làm cho cô bé" HA lại cảm nắng thêm lần nữa rồi đấy nhưng nó mong lần này HA sẽ tìm thấy t/y thực sự từ cô bé ấy nên đã gật đầu nhận đệ tử.

Cả buổi trưa nó vật lộn với HA trong bếp chỉ để dậy cái món cupcake để ọt đó nhưng khổ nỗi cậu ý là công tử bột nên nhão lắm, tay chân thì mềm nhũn, ko làm gì ra hồn. Chỉ vì nó thương cho cái tình cảm đơn sơ của HA nên ra sức dạy và thành công mỹ mãn.

- "HA biết gì về cô bé ấy?" nó buộc miệng hỏi.

- "HA chẳng biết gì cả, lúc đó HA quên ko hỏi tên. HA chỉ biết cô ấy có anh trai rất khó tính thôi, tại cô ấy kể thế." HA gãi đầu trông yêu ghê.

- "Bố tay! nghe của gái của cậu ở đâu mà lúc đó ko chịu xài hả??" nó hét vào mặt HA, thế này thì làm sao mà biết để tìm cô bé làm quen bây h.

Đang mãi dạy đòi HA thì nhỏ Đ ở đâu ôm cái laptop chạy vào bàn. Lúc này nhỏ có đi với nó, mãi chỉ HA làm bánh nên quên mất nhỏ.

- "ê mày!! coi nè, Tập đoàn đá quý Nguyễn Đình có 2 ng con đẹp như thiên thần nè, mới lên báo luôn" nhỏ Đ có vẻ hứng thú.

- "kệ ng ta, quan tâm xa vời" nó ít khi lo ch bao đồng mà, nhưng còn HA thì khác, có gì đó đã thôi thúc cậu nhìn vô màn hình.

- "H! là cô bé đó đó" HA vui sướng khôn siết, đập nó để cho nó coi cô bé hôm qua mới cứu.

- "cô bé đó là Nguyễn Đình Quỳnh Chi, 17 tuổi, con gái cưng của tập đoàn Nguyễn Đình. Một cô bé khá dễ thương, luôn sống trong sự bảo bọc của anh 2 mình. Ng thứ 2, khác hẳn tính cách âm áp của em gái, 1 chàng trai vô cùng băng giá. Nguyễn Đình Tuấn Kiệt, con trai lớn của Tập Đoàn Nguyễn Đình, 1 trong số ng trẻ tuổi thành đạt nhất với độ tuổi 19. Anh đã tự lập cho mình 1 công ty tầm cỡ riêng mang tên C.K. mà ko cần nhờ vào bàn tay của cha mẹ giúp đỡ. 1 con ng lạnh lùng cả trong lẫn ngoài, chỉ coi em gái mình là bảo bối và luôn bên cô em gái mình. Từ nhỏ, TK đã 1 tay che chở nuôi nấng em mình cho đến bây h vì cha mẹ ko có thời gian cho 2 anh em." nhỏ Đ đọc từng chữ. Ít ra nhỏ cũng có ích cho việc này đó chứ.

- "ko ổn rồi! a trai cô ấy lạnh lùng tàn bạo lắm, ko bao h cho bất cứ ai gần cô bé. Làm sao HA có thể tiếp xúc đc đây, lần này chết chắc rồi." HA vò đầu bứt tóc.

- "nếu có duyên thì sẽ có cơ hội" nó cười ranh mãnh, chắc là có ý đồ.

----- 10h a.m., khu vui chơi giải trí-----

Hôm nay nó đòi mấy anh đưa nó đi chơi lần cuối để chia tay anh Phong sẽ trở lại Mỹ. Còn 1 tháng nữa thôi nó cũng sẽ trở lại Mỹ mà thế nên nó cũng muốn thời gian này ở bên mọi ng nhiều hơn. Nó, hần, anh Phong, HA và nhỏ Đ rong chơi đủ thứ trong khu vui chơi. Nó nhảy nhót lú lo như con chim sẻ, nó luôn làm mọi ng bên nó phải bật cười vì cái tính dễ thương ngây ngô ngổ ngàng của nó.

- "mọi ng ngồi đây chờ H! H ra kia mua kem cho nhé" rồi nó bỏ mọi ng chạy về hướng quán ice cream ở phía trc.

- "nè bạn gì! cẩn thận" nó lao đến đẩy cô bé ra nên đầu của nó đập vào hành lang trên con đường, bóng tối bao phủ lấy nó, nó ko còn biết gì ngoài việc nghe thấy tiếng ai đó gọi * hai oi! hai oi*.

- "bạn gì oi!! bạn tỉnh rồi sao?" 1 cô bé xoa tóc đang ngồi gần nó.

- "ơ! có ch gì xảy ra vậy?" nó chẳng biết gì ngoài việc thấy mình nằm trong căn phòng lạ hoắc.

- "ch là thế này! bạn đã cứu mình thoát khỏi cái xe đang lao tới. Chỉ tại mình ko nhìn đường nên suýt bị xe cho đi thăm ông bà ông vải, thế là từ đâu bạn đẩy mình ra và đầu bạn đập vào lan can." cô bé kể đầu đuôi câu ch.

- "cảm ơn vì đã cứu mình, chúng ta làm bạn nhé. Mình là Quỳnh Chi, còn bạn?" nhỏ QC hớn hờ. Nó nghe cái tên quen quen và thấy khuôn mặt cũng quen quen nốt, nó đã nhận ra đó là ai.....

- "mình là Bích Hằng" nó gật đầu.

Thế là nó và QC quen nhau từ đó, QC kể nó biết nhiều điều lắm, về c/s của con nhà giàu ko ý mà. Cửa phòng mở ra, 1 chàng trai với khuôn mặt lạnh hơn cả hần nữa bước vào và tặng cho nó một ánh mắt giết ng ko cần dao kéo. Anh ta vút cho nó 1 sấp tiền xuống cái bàn gần đó và nói

- "tùng đây đủ chưa? cô có thể biến khỏi đây, đừng làm ba cái trò cũ rích này để đến gần chúng tôi" anh ta đang si nhục nó.

- "a 2, a ko đc nói H như thế! cô ấy là bạn e, a 2 ko đc làm như thế" nhỏ QC bắt đầu suốt mướt, đúng là tiểu thư mà.

Nó đứng dậy, dù đầu nó quay vòng vòng nhưng vẫn cố đứng cho vững. Nó tiến lại, cầm sấp tiền và ném thẳng vào mặt anh ta.

- "tùng đây chưa đủ để đuổi tôi như thế! a tưởng có tiền là làm gì cũng đc hả? a tưởng a là ai, con tập đoàn đá quý Nguyễn Đình sao? điều đó có gì, cũng là những con ng bình thường thôi mà, chỉ đc cái mác nhà giàu mà thích làm gì thì làm sao. Tôi nói cho anh biết, Tuấn Kiệt! đừng có xem thường kẻ khác như thế, đáng khinh lắm" rồi nó bước ra khỏi căn biệt thự lạnh lẽo ấy, bắt chiếc taxi đâm thẳng về nhà.

Mọi ng đang lo lắng cho nó, gọi phone thì nó ko bắt máy bởi nó vô tình làm rớt phone trên chiếc giường vừa nãy rồi. Nó thều thào bước xuống xe, đầu nó vẫn quay vòng.

"H! m đi đâu để mọi ng tìm nãy h" nhỏ Đ kéo tay nó vô nhà.

"uhm tao đi...." nó ngắt đi, nó cảm nhận đc ai đó đang bế nó trên tay, cảm giác khác hơn ng bạn đầu.

Thế là nó lại đc 3 anh trai hờ của nó chăm sóc với lý do nhà nó chẳng có ai. Cô chú nó thì công việc quá nhiều nên ko ai lo cho nó đc. Nó thì bất tỉnh đc 5 tiếng rồi, thiệt ra là nó ngủ đó chứ. Trông nó ngủ đáng yêu lắm, cứ quay qua rồi lại quay lại. Nó khiến mấy chàng bật cười vì cái kiểu ngủ vô đối của nó.

"nhóc con dễ thương ghê!! nhưng sao nó lại thế này, đầu nó băng bó kia" a Phong sờ lên chỗ của nó vừa tét.

"e ko biết! chắc là đau lắm" HA nhìn nó mà thương, HA bây h chỉ xem nó như e gái mà thôi bởi cậu biết sẽ ko bao h nó dành tình cảm cho cậu. Thà bỏ cuộc ngay bây h còn hơn đau vì nó nhiều hơn nếu cứ lún sâu.

-10h p.m tại nhà nó----

"mấy a cứ về đi, e ổn mà!! ko sao đâu, làm như e yếu đuối lắm ko =" sau khi nó tỉnh, nó đã đuổi mấy chàng về nhưng chẳng ai chịu vì sợ nó lại ngất nữa nhưng nó giả bộ khóc thế là cả 3 chàng phải về vì sợ nước mắt cá sấu của nó lắm.

Sau 1 lúc ngồi xem phim Hàn Quốc trên internet và cho vài dòng trên blog thì nó nghe có tiếng đt.

"hello! ai đó?" nó ngheu ngao.

"QC! H có sao ko? vẫn ổn chứ....blah...." QC tới tấp hỏi nó, chẳng kịp cho nó tl. QC hẹn nó mai đi chơi và thế là nó ô kê ngay vì nó phải giúp HA cura đồ cô bé nữa nhưng điều nó lo là thằng cha anh 2 nhỏ QC, cái ông *lạnh như tiền* đó. Vốn dĩ nó thích khám phá mà nên nó cũng ko bỏ cuộc chỉ vì cái thằng cha vô vô cùng vô duyên ấy.

---- Tại nhà Hàng Ánh Sáng, 9:25 a.m----

"H ăn đi! hqua cho QC xin lỗi, ông anh 2 của C vậy đó nhưng ông tốt lắm!" nhỏ QC khen anh 2 mình.

"oẹ! tốt con khi khô ông ấy, ng gì đâu mà nghĩ có tiền là muốn làm gì thì làm hả?" nó lè lưỡi, bấu môi.

"nhóc chê vậy đủ chưa?" TK từ đâu bước tới khiến nó suýt phun hết nước nó vừa uống.

* quái! sao thằng cha đó ở đây vậy nè trời? nhìn cái mặt là hết nuốt nổi rồi, mặt gì đâu nhìn *** tài thấy sợ(con này khỉn nè, ông giàu nứt vách vậy mà kiu *** tài)* nó thầm nghĩ.

"2 ơi! H là bạn e, 2 đã hứa vs e cho e chơi vs H rồi mà, xịu nữa 2 vs H đi shopping vs e nhé!" nhỏ QC khoái chí khi nghe đến shopping, còn nó thì choáng sau khi nghe đi shopping vì vốn nó ghét nhất shopping mà. Thà cho nó ngồi vs ai nó ghét nhất còn hơn là bảo nó đi shopping, dù là con gái. Đồ của nó toàn do chị nó mua ko, còn ko thì nó mua online chứ nó ko bao h đi đâu nhưng lần này nó nghĩ cho HA nên cắn răng chịu đựng.

Nó, nhỏ QC và 2 nhỏ đi khắp tiệm này đến tiệm khác. Nó thì đuối lắm rồi đấy nhưng chẳng biết phải làm gì nữa, nó đã từ chối hết các cuộc hẹn để đi vs nhỏ vậy mà h đây nó bị hành hạ thế đấy*** thì suốt ngày đi kè kè bên nhỏ QC rồi n/c phone ko ngừng nghỉ. Tối nay là anh Phong về lại Mỹ rồi nên nó cũng muốn mua gì cho a ấy nhưng nó lại ko biết phải mua gì. Nó muốn nhờ TK nhưng mặt anh ta khó đăm đăm nên nó cũng sợ lắm, nó ko dám mở miệng nhưng có gì đó thúc dục nó nên nó đã nhờ TK. Anh ta cũng giúp nó nhưng vẫn vs cái vẻ mặt lạnh lạnh hơn gấu bắc cực, lạnh hơn hân.

"2 a e cứ ở đây, tôi đi vệ sinh xịu ha" rồi nó biến thẳng đến phía bathroom đằng trc mắt nó.

30 phút trôi qua nó vẫn chưa bước ra khỏi bathroom khiến nhỏ QC lo lắng. Nghe lời 2 nhỏ, nhỏ chạy vào bathroom thì thấy nó nằm ngay đó, tay chân nó xảy xước như bị ai đánh vậy.

"2 ơi! H....H....Ngất....Ngất.....rồi....2....oi" nhỏ QC sợ đến nỗi nói ko nên lời. TK chạy vào thì thấy ng nó nhuốm máu, tìm a ta đau như bị ai chém vào vậy*** bé nó ra xe và tiến thẳng đến bệnh viện. A cho ng điều tra xem ai làm việc này nhưng camera trong lúc đó đã bị đập bể, vậy là ng làm việc này là chủ ý chứ ko phải vô tình.

A ta cho ng phải tìm bằng đc ai làm việc này bằng bất cứ giá nào, anh ko cho phép ai đụng vào ng anh ta yêu(ý...yêu rồi kia, lý do thì có sau nhé mí bạn). QC thì gọi cho ng mà gần đây đt nó hay gọi nhất, đó là hân.

Sau khi nhận đc tin nó vào viện, a Phong bỏ cả chuyến đi chạy đến bệnh viện. HA và hân thì muốn giết ngay kẻ nào đã làm thế vs nó, ai đã làm tổn thương e gái họ. Sau khi đến bệnh viện, tại phòng nó thì HA thấy QC, cô bé mà ngày nào HA cũng mong có ngày gặp lại. Hân thì đang n/c với TK về vụ việc này, a Phong thì cứ nhìn nó mà đau lòng, a nắm lấy tay nó và hôn nhẹ lên trán nó khiến ai đó khó chịu.

"ai làm ra ch này sẽ phải trả giá đắt, dù vs bất cứ giá nào cũng phải tìm đc ng đó!!" hân nói khi nhìn thấy những vết thương bầm tím trên ng nó.

"e ko sao mà, mấy a đừng thế chứ" nó thều thào khi nghe hân nói thế, nó đã tỉnh.

- "e kể cho a nghe đã có ch gì xảy ra?" anh Phong hỏi nó.

- "e ko biết! sau khi vào nhà vệ sinh, có gì đó đã đập sau gáy e khiến e bất tỉnh, rồi sau đó họ đánh e, e cảm nhận đc vì lúc đó rất đau....đau lắm" nó bỗng hoảng sau khi nhớ lại lúc đó, nó thấy sợ. Anh Phong lại ôm nó vào lòng, a hứa sẽ bảo vệ nó mà. Nước mắt nó rơi, rơi vì nó thấy mình thật hạnh phúc vì ai cũng yêu thương che chở cho nó nhưng những giọt nước mắt đó của nó lại làm cho 1 ng đau nhói. Tự hứa với lòng sẽ tìm ra đc kẻ đã làm nó ra thế này.

- "thôi mấy ng về nghỉ đi! tôi sẽ lo cho cô ấy, 1 phần cũng lỗi do anh em tôi. HA, phiền cậu đưa QC về nhà giùm tôi!" TK nhìn nó rồi quay ra phía mọi ng như ra lệnh. Ai cũng ra về vì cũng đã thấm mệt....

- "ngủ đi nhóc! a sẽ tìm ra kẻ làm nhóc của anh đau thế này" rồi TK khẽ chạm môi mình lên môi nó, chính a cũng ko hiểu sao mình lại làm thế. Ngoài kia, đã có 3 ng chứng kiến cảnh này rồi đó. QC và HA thì đang cười khúc khích nhưng còn hần, hần lại đau vì điều đó.

- "rồi H sẽ làm chị dâu em anh HA nhỉ?" cô bé QC nháy mắt đáng yêu. Trong phòng bệnh của nó, ai đó vẫn nắm tay nó ko buông...

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Em Yêu Anh, Anh Chàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Tình yêu chột đến

- "đừng!! đừng....đánh....tôi....đau...đ..a..u...lắm" nó hét lên trong khi nó mắt nó vẫn nhắm. Cái kí ức ng ta đánh nó vẫn ko phai, nó sợ, bật dậy...rồi nó khóc!!!

- "ko sao rồi! có anh, anh sẽ ko cho ai đánh em đâu mà!!" TK ôm lấy nó vào lòng, an ủi nhưng tim anh ấy như bị ai bóp nghẹn lại, sống mũi cay cay.

- "đừng! đừng xa tôi, tôi sợ ng ta... ng ta....đông lắm... ng ta... đ..a..n..g... đ..ế..n... k..l...i..a" nó cứ nấc nghẹn lên từng hồi, nó nhớ lại ngày xưa và cả bây h.

---- Quá khứ, lúc 7 tuổi...tại trường học----

- "mấy ng đừng đánh chị tôi! chị ấy ko có lỗi mà, đừng đánh chị ấy nữa" 1 cô bé khóc sụt sùi năn nỉ bọn côn đồ.

- "có khôn hồn thì biến, ko thôi tụi t cho ăn đòn chung đây" 1 tên trong đó lên tiếng. Tụi nó có 10 thằng, bao vây lấy chị nó. Rồi tụi nó lôi chị nó vào căn phòng trống cuối dãy, rồi tụi nó xé áo chị... nó chạy vào và cầm thanh gỗ đập lên lưng kẻ đã xé áo chị nó. Với sức của 1 con bé nhỏ như nó thì chỉ đáng gãi ngứa cho tên đó chứ làm gì.

- "con này láo!! tụi m xử nó cho t" tên cầm đầu ra lệnh.

Rồi 1 trong bọn chúng đè nó xuống cái bàn học, tên đó rờ lên ng nó, rồi giựt đứt cái cúc áo trên cái đầm trắng đi học của nó. Nó vùng vẫy, tên đó tát nó, có cựa quậy, tên đó lại giựt thêm cúc áo của nó....rồi sau đó, 1 cậu bé đã nhìn thấy và báo chú bảo vệ, thế là chị e nó đc cứu. Cái kí ức đó ko hề phai nhòa trong nó, và h đây nó lại đc lặp lại 1 lần nữa.

--- hiện tại, 2:13 a.m sáng----

TK vẫn cứ ôm lấy nó, nó thì ngủ trong lòng anh ấy. Nó có cảm giác bình yên lắm, 1 chút gì đó rất ấm áp.

- "e khát nước" nó đòi nước sau khi ho mấy tiếng.

- "nước đây! e ko sao chứ, anh gọi bác sĩ nhé!" TK nhẹ nhàng với nó lắm, a ko còn lạnh lùng với nó nữa.

- "ko cần đâu!! cảm ơn a nha, thế này a đỡ đáng sợ hơn rồi đây" nó khẽ cười.

- "e vừa mơ gì thế, nói cho a nghe đc ko?? đáng sợ lắm hả?" TK quan tâm nhưng vô tình lại kéo kí ức đó về với nó.

Nó cũng ko ngại kể kể câu ch ngày xưa của nó cho TK nghe. Sau khi nghe nó kể, anh có cảm giác là lạ về câu ch ấy, dường như anh đã chứng kiến nó ở đâu đó.

- "trường học đó tên gì?" TK hỏi nó.

- "Chu Văn An" nó nhìn anh vẻ tò mò vì thấy khuôn mặt anh đã biến sắc.

- "vậy e là cô bé đó sao? a nhớ có 1 lần đang đi ra đằng sau phòng ở cuối dãy để hái mấy cây cỏ 3 lá về làm thí nghiệm, chỉ ở cuối dãy đó mới có. Sau khi hái xong, a thấy bọn côn đồ đang làm gì đó, đang bắt nạt 2 ng con gái và thế là a đã chạy báo chú bảo vệ. Thế ra em lại là cô bé đó, cô bé mà a đã từng

nhiều lần quan sát trong trường" TK có vẻ ngạc nhiên vì hồi đó anh ấy đã từng thích 1 cô bé cấp dưới. Ngày nào anh cũng nhìn cô bé vui chơi, anh thích cô bé ấy lâu rồi và cô bé ấy lại là nó... đúng là duyên số.

- "thế ra anh là ân nhân của em!! cảm ơn anh lần 2 nhé! nhưng sao anh lại quan sát em?" nó hơi tò mò về câu nói đó.

- "tại anh thích em mà, dù lúc đó vẫn nhỏ thôi nhưng anh vẫn thường tự nhủ rằng sau này anh sẽ cưới cô bé đó đấy. Anh nhớ có lần lớp anh đang tập thể dục ở ngoài sân trường và lớp cô bé cũng thế, bọn anh đang chơi đá banh thì lúc đó 1 cô bé chạy lại nhặt trái cầu rồi bị trái banh rơi trúng đầu. Thế là cô bé đã ngồi khóc hu hu mặc cho mọi ng dỗ dành..." TK kể lại cho nó nghe.

- "và anh là ng đã cho e kẹo, sau đó e hết khóc phải ko?" nó mở to mắt sau khi nhìn thấy TK gật đầu. Nó thích thú vì nó đã gặp đc ng mà ngày xưa nó cũng nghĩ sẽ lấy ng làm nó nín khóc làm chồng.

Cả 2 cùng cười vì ch ngày xưa ấy, nó ko ngờ chàng trai băng giá này cũng có điểm đáng yêu lắm chứ. Nhất là chàng trai đó lại là ng đã làm nó nín khóc hồi nó nhỏ xíu. Hồi bé, nó biệt danh khóc dai lắm, ai dỗ nó cũng ko nín vậy mà chỉ có chàng trai đó có thể làm nó nín bằng 1 cây kẹo hình trái tim dễ thương lắm. Hồi đó nó có tặng chàng trai 1 cái hình trái tim nho nhỏ lúc nó làm thủ công mà, trái tim đó còn viết cả tên nó nữa kia.

- "a còn giữ trái tim đó chứ?" nó hỏi TK khi thấy anh đang ngồi mân mê ngọt táo cho nó.

- "uk! vẫn còn, a cất nó kĩ lắm nên nó ko mất đc đâu" TK cười, đó là thứ đã theo anh ấy từ lúc xa ngôi trường đó mà. Anh ấy đã trân trọng nó như thế nào, mỗi lần vấp ngã trong c/s, a ấy đều lấy nó để tăng thêm sức mạnh.

- "vậy bây h anh có còn thích cô bé đó ko?" nó buộc miệng hỏi TK.

- "a đã thích ng khác mất rồi! A thích 1 cô bé mà lúc ở trong nhà hàng, bị anh đâm trúng rồi là ong ông. Anh thích cô bé mà đc 3 chàng hotboy đưa vào bar và sau đó tất 1 nhò đã tát mình... blah... blah..." TK ko nhìn nó, mặt anh bỗng đỏ lên.

- "ng e đụng là a sao?? a theo dõi e hả?" nó ngạc nhiên.

- "ko! chỉ là vô tình thôi, tất cả sự vô tình làm a chú ý đến e. Bỗng 1 chàng trai lạnh lùng vô cảm như anh lại có cảm giác vs 1 cô nhóc mới trông thấy. Rồi sau đó anh cứ đi đâu là lại gặp e ở đó, và e đã cứu e gái a. A lại có cơ hội gần e hơn và từ đó anh yêu em " TK nhìn nó cười triu mến. Nó thì bỗng cảm giác khuôn mặt nóng bừng bừng, tim đập liên hồi.

Nó có cảm giác vs anh sao?? anh là ng mở trái tim nó lần nữa sao??? nó đã từng ghét cay đắng ng này cơ mà, tại sao ng này lại yêu nó cơ chứ?? Nó ko thể tin đc, ng lạnh lùng vô cảm thế này cũng bị nó chinh phục đc sao?(nó quả là thiên tài í nhỉ)

* ko! mình ko đc yêu!! Tình yêu là gì?? Trong đầu mình hồi trc chỉ có câu hỏi này và mình đã bjk câu trả lời..

Tình yêu là 3 dấu chấm

Yêu tớ nhé? -chấm hỏi

Tớ cũng yêu cậu! -chấm than

Chúng mình chia tay.- chấm hết

Thế nên mình yêu làm gì chứ* nó suy nghĩ.

----Tại phòng bệnh của nó, 8h a.m----

- "2 về nhà nghỉ ngơi đi, e chăm sóc H đc rồi" QC kéo tay 2 nó. 2 nó cũng gật đầu rồi ra về vì cũng mệt mỏi lắm rồi.

Nó thì vẫn đang cố gắng giúp HA đến đc vs QC, nó hứa sẽ giúp HA về vụ anh trai nhỏ QC mà. A Phong thì về lại Mỹ rồi, việc học của anh ko thể bỏ lờ. Hần thì đang mãi suy nghĩ gì từ hôm qua đến h...

- "nhớ như điên nhưng vẫn thần nhiên im lặng" bỗng HA chột lên tiếng. Nó thấy mặt hần ửng đỏ sau khi nghe HA nói câu đó. HA thừa biết hần đã yêu nó rồi nhưng chỉ tại cái tính ko chịu khuất phục trc con gái nên h đành mặt nằng vậy.

- "mày muốn gì hả thằng HA kia?" hần chỉ HA và nói.

- "tao Muốn..."

Được" ai đó" nhắn tin mỗi tối

Được" ai đó" nhắc nhở, quan tâm

Được" ai đó" nắn nỉ, dỗ dành

Được" ai đó" hát cho mình nghe

Được" ai đó" ôm mình thật chặt

Được" ai đó" nắm tay mình thật ấm

Được" ai đó" yêu mình thật lòng

HA ngân nga như bài ca vậy. Rồi chúng nó bật cười vì độ hài hước của HA ngày càng tăng. Chúng nó chuyện trò đủ thứ, la hét om sòm khiến bệnh viện như rung chuyển ý.

Sau khi HA đưa nhỏ QC về thì hấn lại nghiêm túc vs nó hơn. Hấn nhìn nó khiến nó hơn ớn lạnh vì cái kiểu nhìn đáng sợ ấy của hấn. Hấn hỏi nó về tình cảm dành cho TK nhưng nó thì lại lắc đầu. Hấn hiểu nó mà, hấn biết nó yêu tự do như hấn nên nó sẽ ko yêu TK đâu. Vì biết đc điều đó nên hấn ko bao h nói ra tình cảm của hấn dành cho nó vì hấn biết 1 khi đã nói, có thể tình cảm bạn bè cũng mất luôn. Thế nên hấn muốn thế này thì tốt hơn, miễn là đc ở bên nó là đc. Hấn lại lặng lẽ ngắm nó ngủ, 1 nụ cười lại nở trên môi nó. Cái núm đồng tiền của nó khiến nụ cười của nó đẹp như ánh bình minh vậy. Hấn cũng ko biết hấn đã yêu nó từ lúc nào nữa nhưng mỗi khi xa nó là hấn thấy nhớ vô cùng, nhìn thấy nó bên ai khác tim hấn lại đau thắt và mỗi khi nhìn thấy nước mắt nó rơi thì hấn thấy mình bất tài vô dụng đến mức ko làm gì đc khi thấy ng mình yêu khóc.

* Yêu đơn phương 1 ng cũng giống như tự cầm dao đâm vào tim mình vậy... dù rằng rất đau... nhưng cũng chẳng thể nào dừng tay lại đc.... "hấn đang nghĩ, nghĩ về điều mà hấn thực sự đau.

Cánh cửa phòng hé mở, TK bước vào nhìn nó và hấn đang ở đó*** biết, biết hấn cũng yêu nó mà, yêu rất nhiều là đằng khác nhưng chỉ tại nó ngây thơ ko nhận ra đó thôi. (ko phải nó ko nhận ra mà là nó đang phủ nhận, nó ko muốn nói ra thôi)

* nhóc con này ko biết có gì tốt đẹp mà ai cũng yêu nó đến thế? Nó đc Phong yêu, HA yêu, MQ yêu và mình cũng yêu. Có quá nhiều ko ta, nhóc con này có nhận như thế là quá nhiều ko?? mình chỉ biết mỗi khi nhìn thấy nhóc là cảm giác rất bình yên, vui vẻ và hp. 1 thứ gì đó cũng len lỏi vào tim khiến mình cũng đau khi thấy nhóc con ấy. Mình đã từng nghĩ chỉ 1 ng là đủ, vậy mà h đây lại có nhóc con này....* TK chỉ biết nghĩ đến thế.

- "a vào đi! đứng đó làm gì?" hấn lên tiếng*** chỉ biết gật đầu bước vào cạnh nó và hấn.

- "anh yêu cô ấy thật lòng chứ?" hấn hỏi TK với con mắt dò hỏi và TK cũng lại chỉ biết gật đầu nhìn nó.

- "thôi tôi về đây, a chăm sóc H giùm tôi!" rồi hấn bước ra khỏi phòng, cũng ko quên quay lại nhìn nó lần nữa.

Cứ thế sau 3 ngày nó nằm lại bệnh viện, nó đc về nhà. Còn 27 ngày nữa nó phải về lại Mỹ rồi, nó ngán ngẩm nhìn cuốn lịch. Nó ko muốn xa nơi này chút nào nhưng việc học, gđ bên đó của nó nữa. Hôm nay TK có hứa sẽ cho nó 1 bất ngờ nên nó đành phải ở nhà chờ đợi. Từ lúc ở bệnh viện, TK là ng lo cho nó nhiều nhất, và nó cũng thân với anh nhiều hơn. Anh ko phải là con ng lạnh lùng như nó nói, chỉ tại anh ko thích thể hiện cảm xúc mà thôi. Còn nhỏ QC vs HA thì đang quen nhau rồi, tình cảm cũng tiến triển tốt lắm nên nó cũng thấy mừng cho họ. Nhỏ Đ thì phải về quê có công ch nên chẳng thể ở bên nó. Anh Phong thì vẫn gọi điện về hỏi thăm nó thường xuyên.

Khoảng 7h p.m. TK đến nhà đón nó đi, nó thì ko thể nào giấu nổi sự tò mò nên hỏi anh hoài nhưng anh đâu có chịu nói. Thế sau khoảng 10', chiếc xe dừng hấn ở 1 toà nhà cao khoảng 10 tầng. Anh đưa nó lên sân thượng toà nhà ấy, rất rất nhiều nến đc trải rộng trên lối đi đến 1 trái tim. Hoa hồng thì ko ngừng rơi trông tuyệt đẹp. Nó thì sững sờ ngắm nhìn chúng như vật thể lạ vậy, nó bước đến... đến gần trái tim đó hơn nhưng nó ko bước vào. Nó dừng lại, suy nghĩ gì đó....

- "nếu yêu anh! e hãy bước vào đây nhé nhóc" TK lên tiếng nói, anh đã yên vị trong trái tim ấy. Còn nó, chần chừ do dự rất nhiều, nó ko biết tình cảm dành cho anh có phải tình yêu ko nữa. Đã lâu rồi nó cũng chẳng cảm nhận đc yêu là ng như thế nào nữa, nó muốn thử cảm giác đó 1 lần nữa nhưng nó lại sợ sẽ đau vì tình yêu ấy.

Trong đầu nó ko thể nào nghĩ thêm đc gì nữa, nó muốn làm theo tim mình mách bảo nhưng đôi chân lại níu ko cho nó bước vào. Chợt nó nhớ đến câu nói của ai đó dành cho nó* hãy chọn ng yêu mình chứ đừng chọn ng mình yêu*, nhưng có chắc TK sẽ yêu nó ko?? Nó rối trí lắm, nó phân vân nữa có nữa ko, a làm nó bất ngờ quá.

- "nếu e ko thể bước vào thì thôi vậy!!" TK bước ra khỏi trái tim và rào bước về phía lối ra. Nó thấy anh thật sự đang rất buồn và nó có thể hiểu cảm giác bị từ chối là thế nào.

- "em...e...m...đ...ồ...n...g... ý...m...à" nó đã nói nhưng tại sao nó lại thấy giả dối quá.

- "em ko cần phải tl thế, anh biết em yêu MQ mà!" TK ngừng lại và nói, vẫn ko quay lại nhìn nó.

- "ko có! e chỉ coi MQ là anh trai và là 1 ng bạn thân, nếu anh nghĩ thế tại sao lại còn tỏ tình vs e chứ? anh điên hả??" nó thấy tim mình như nổ tung ra vậy.

- "đúng! anh điên nên mới em 1 cô nhóc như em, anh điên nên mới tỏ tình khi biết ng mình yêu đã yêu ng khác, anh điên nên mới nghĩ rằng em sẽ chấp nhận. Yêu là cho ng đó làm tổn thương mình, và ngó ngàng tin họ sẽ ko bao h làm thế. Đôi khi mình gặp 1 ng có rất nhiều ý nghĩa đối vs mình... nhưng... mình lại chẳng mang ý nghĩa gì đối với ng ấy" TK nói trong thất vọng, anh đã từng đau vì 1 ng như thế và h lại thêm 1 lần nữa.

- "a thôi đi! e ko muốn nghe nữa đâu mà, xin anh đấy! e ko muốn nghe mà, em ko...." nó nắc nghẹn từng hồi, tim nó như bị ai xé nát ra vậy. Nó ngồi bệt xuống đất, nước mắt lăn dài và nó ko thể lên tiếng nổi nữa.

TK chạy đến, đỡ nó lên và ôm nó vào lòng. Anh thấy mình thật ích kỷ vì anh mà nó đau như thế, nó đã khóc vì anh. Rồi anh đẩy nhẹ nó ra, hôn nó 1 cách mãnh liệt nhất có thể. Nó thì mặc kệ anh đang làm mọi nó đau, hiện h thứ nó đau nhất là tim kia. Còn anh, anh ko buông nó vì anh sợ nó sẽ đi mất, anh ko đòi khỏi môi nó. Nụ hôn mà có cả nước mắt của nó, mặn đắng nhưng lại rất ngọt ngào. Nó đã hiểu bản thân nó muốn gì, chỉ là nó cứ phủ nhận cái tình cảm nó dành cho TK mà thôi. Nó thấy đau vì thấy anh ấy thất vọng, nó thấy khó chịu khi thấy anh ấy nói nó yêu ng khác, thứ tình cảm giống như nó đã từng dành cho Phong, còn nhiều hơn thế nữa kia.

- "anh xin lỗi! xin lỗi em rất nhiều" TK đòi khỏi môi nó và siết chặt tấm thân nhỏ bé của nó. Nó chỉ biết im lặng vì hiện h đây nó ko biết phải nói gì với anh cả.

- "em nói gì đi? anh xin lỗi em mà, anh ích kỷ quá! anh ko nghĩ cho em, anh sẽ cho em thời gian để hiểu tình cảm của mình mà" TK vuốt lấy tóc đang bay vào mắt nó, anh lau lấy những giọt nước mắt còn đọng trên má nó.

- "ko cần cho em thời gian, e đồng ý mà!!" nó nhìn anh triu mến, anh cười và hôn lên môi nó 1 lần nữa.

Thế là nó và TK trở thành couple rồi đây, nó lại có t/y. Thứ mà nó nghĩ sẽ ko bao h đến với nó nữa, nó cảm thấy mình đc giải thoát khỏi thế giới cô đơn. Nó có TK, ng nó nghĩ sẽ ko làm nó đau như Phong. Nó và TK cùng rảo bước về nhà, 2 ng 2 suy nghĩ nhưng chung nhịp đập của con tim. Hôm nay là ngày nó buồn nhất nhưng lại hạnh phúc nhất. Buồn vì nó đã khóc cho 1 thằng con trai khác, hạnh phúc vì nó đã có 1 thằng con trai khác yêu thương.

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Em Yêu Anh, Anh Chàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Lời chia tay cuối cùng

---sáng, 8:56 a.m tại nhà nó---

- "dậy đi nhóc, có ng tìm nhóc kia!" chị nó lại lay nó, từ khi chị về lại phá đám giấc ngủ của nó. Giờ nó mới để ý là chị nó và TK đều gọi nó là nhóc cả.

- "dạ rồi, em dậy đây!" nó lều thều vào bathroom. 10' sau vẫn bộ đồ ngủ, tóc tai thì bù xù nó bước ra cổng.

- "hahaha...sao lại thế này? vào sửa soạn nhanh đi nhóc, trông như con mèo lười đó" TK cười rồi đẩy nó vào nhà. Nó thì gãi đầu đi vào phòng mình*** chỉ biết lắc đầu với nó, dù đã 17 tuổi nhưng sao nó còn con nít quá.

15' sau nó bước ra, lần này là ổn rồi, 1 chiếc váy ngang đùi và 1 cái áo thun hollister, đơn giản lắm*** đưa nó đi ăn sáng, anh lo cho nó từng chút 1. Với ng khác anh vẫn nói giọng lạnh như băng ấy nhưng quay sang nó lại là 1 giọng vô cùng ấm áp. Nó chẳng biết trong khi nó đang vui vẻ cùng ai đó thì cũng có 1 ai đó đau ở tim lắm.

*Phải cười lên khi mình thấy cô ấy đi cùng ng khác

đừng tỏ ra quá đau lòng và cần cô ấy đến vậy

như thế đáng khinh lắm, cô ấy sẽ chẳng xem mình là gì, chính vì vậy mình cứ kờo cho đến khi cô ấy quay đầu lại và thấy mình wan trọng ra sao!!!* đó là suy nghĩ của ng đó lúc này, là hần.

Nó và TK cứ thế hạnh phúc, ngày nào anh cũng bên nó và nó ở bên anh. Chúng nó ko biết sẽ có chuyện xảy ra với chúng nó, ko sớm thì muộn. Anh và nó luôn làm cho nhau cười và cứ thế tình cảm của nó lại cứ lớn dần. Nó yêu anh từ lúc nào ko hay, nó rất yêu anh và ngược lại anh cũng yêu nó nhiều hơn chính cả bản thân mình. Chính t/y của anh đã lấp đầy khoảng trống khi nó chưa thực sự yêu anh và h đây nhờ t/y đó nó mới yêu anh thế này.

đt nó, 1 số máy lạ....

- "hello" nó nghe máy

- "ngày 14 tôi có thể gặp cô chứ?" ng đàn ông trong máy lên tiếng.

- "ông là ai?" nó ngạc nhiên và ko khỏi tò mò.

- "là quản gia của cậu chủ TK, tôi cần gặp cô tối đó, ko đc nói cho cậu chủ biết và cô nên nhớ cô phải đến vì ch liên quan đến cậu chủ. Tôi sẽ cho cô địa sau" rồi lão ta dập máy, để lại cho nó bao nhiêu là suy nghĩ. Nó thần thờ cho đến lúc TK đánh thức nó, mặt nó tái đi dần vì linh cảm có gì đó ko tốt.

- "14 là ngày kia, là sn của QC! anh sẽ đến đón nhóc ha?" TK nhéo má nó, mọi lần là nó hét lên rồi nhưng lần này thì ko.

- "14 là sn QC sao?? hôm đó em bận rồi, có lẽ em sẽ ko đến đc" nó sẽ đi gặp ông ấy vì nó muốn biết ch gì liên quan đến TK.

- "nhóc ko đòi lại đc sao? sn QC sao em ko đi đc chứ? nó giận đó" TK thoáng buồn.

- "em bận thật mà, em có ch rất quan trọng vì thế em sẽ n/c vs QC mà! anh đừng lo" nó cố gượng cười, che dấu nỗi lo sợ đó.

---7h p.m ngày 14---

Nó lang thang trên con đường quen thuộc, tìm kiếm gì đó còn lưu đọng lại nơi đây. Nó ko đi taxi mà hnay nó đi bằng đôi chân của mình. Nó thầm nghĩ h chắc mọi ng đang vui sn rồi nên chắc ko ai nhớ nó nữa đâu.

Nó đến chỗ hẹn, 1 căn nhà rất sang trọng nhưng lại toát ra vẻ gì đó kỳ bí đến rợn ng. Ngôi nhà công cao màu đen, có những hàng cây bao phủ lấy. Nó bước vào trong, sâu hơn, nó đặt chân tại phòng khách. Nó vẫn ko thấy bóng ai, căn nhà thì tối tăm ko 1 ánh đèn nhỏ le lói. Rồi 1 ng đàn ông mặc vest đen tiến đến gần nó, trông rất quen nên nó nhận ra ngay ông ấy chính là ông quán gia của Nguyễn Đình. Ông ta im lặng, chỉ đường nó bước lên 1 căn phòng có đèn mờ mờ ảo ảo. Nó bước vô, hơi do dự nhưng nó nghĩ lẽ đến rồi thì sợ gì nữa chứ.

- "cô ngồi đi" ng đàn ông xoay ghế về phía nó. 1 ng đàn ông chạc tuổi papa nó, ông ta nhìn nó.

- "ông là ai?" nó buột miệng hỏi.

- "ta là chủ tịch tập đoàn Nguyễn Đình, ba của TK và QC. Ta cũng ko dài dòng với cô làm gì. Cô đến gần TK là vì tiền, thế nên hãy cầm chỗ này mà về nơi cô sống đi và đừng để con trai tôi nuôi hy vọng" ông ta ném tờ ngân phiếu lên bàn, nó ko thấy rõ nhưng dường như là 1 con số rất rất lớn. Ông ta thật giống với TK lần đầu gặp nó, lại chỉ có tiền.

- "ông đang muốn nói gì?" nó thấy sống mũi mình cay cay.

- "đòi xa con trai tôi, cô ko hợp với nó. Đừng có đùa móc mà chòi mâm son nữa, cô và cả nó là 2 ng sống trong thế giới khác nhau. Nó là 1 thằng con trai trụ cột và là trai trưởng của NGuyễn Đình, thế nên nó phải có 1 ng vợ hợp với nó. Tôi mong cô hiểu, đừng bám lấy nó nữa" Ông ta lạnh lùng y như TK vậy, hặn đàn bà.

- "tôi hiểu ông muốn nói gì! thứ nhất, tôi ko yêu con trai ông vì tiền. Thứ 2, tôi sẽ đòi xa anh ta nhưng ko vì thế là có nghĩa tôi thừa nhận ch của ông nói là đúng. Và điều cuối cùng, tiền này ông nên cho từ thiện thì hơn, đối vs tôi c/s của những kẻ giàu có như các ng thì làm gì biết tình yêu thực sự là gì, chỉ có tiền và tiền là trên hết. Tôi xin lỗi vì đã thất lễ, tôi xin phép" nó mạnh miệng thế thôi nhưng thực chất tim nó đau như bị ngàn vết dao đâm thẳng vào vậy.

Ông ta biết ông ta đã làm tổn thương 1 cô bé như nó là có tội, ông đang muốn thử thách nó. Ông thấy nó nói đúng, c/s của ông chỉ có tiền và tiền đã là thứ làm mờ mắt những ng như ông. Ông thấy cô bé ấy thực sự ko như ông tưởng bởi ông biết con bé yêu con ông thế nào.

Từ khi rời khỏi ngôi nhà lạnh như tiền ấy, trời bỗng mưa nặng hạt hơn. Nó thì lang thang trong mưa như kẻ thất tình, đúng! nó đang thất tình. Nó biết nó sẽ phải trả giá đắt cho t/y mà nhất là yêu 1 cậu chủ như TK. Nó biết thế giới nó và anh ko bao h giống nhau và nó cũng biết thời gian nó và anh cũng chẳng bao h giao nhau cả. Nó thấy màn đêm bao phủ hết cuộc đời nó, nó thấy mình choáng váng và nó....nó ngã xuống. Nó ngất trên con đường nó đã từng đi với hân, ng anh trai hờ của nó. Nó cảm nhận đc ai đó đang bồng nó trên tay.

---10h p.m tại biệt thự họ Vũ---

Hắn đang chăm sóc nó, hôm nay hắn cũng ko đến dự sinh nhật của QC vì hắn sợ đối mặt vs nó và TK. Vậy mà h đây hắn lại thấy nó ướt nhẹp nằm trên đường. Hắn thấy thương nó biết nhường nào, hắn thấy nó đang thực sự rất đau.

- "tình rồi sao cô bé!!" hắn nhìn nó mỉm cười khi thấy mắt nó đã mở.

- "sao lại là you? ko đi sn QC sao?" nó ngồi dậy, ôm lấy đầu.

- "ko!! thế nên mới gặp đc con chuột lột ngoài đường đây! mà có ch gì, nói cho anh trai nghe đi em gái, sẽ thoải mái hơn đó" hắn rất đau khi phải nói là em gái và anh trai, hắn ko muốn thế, điều hắn muốn là đc gọi nó là *honey* kia.

Nó kể cho hắn nghe và ko quên nhắc hắn ko đc mở miệng cho bất kì ai. Nó sẽ trở lại nơi nó sống sớm hơn dự định và hắn sẽ là ng giúp nó. Nó muốn xa TK càng sớm càng tốt, nó ko muốn nó lún sâu hơn nữa. Hắn hứa sẽ giúp nó mà, và thế là nó quyết định đòi xa ng nó yêu. Đó là cái giá nó phải trả khi yêu, 1 cái giá đắt vô cùng.

Tối hôm đó nó về nhà và n/c với chị nó, chị nó cũng gật đầu để nó về vì chị nó là ng hiểu nó nhất mà. Cả đêm TK vẫn gọi cho nó nhưng nó ko nghe, tn thì ko trả lời lại, đến tìm nó thì chị nó bảo nó vắng nhà. Cả đêm nó trần trọc ko ngủ đc, nó khóc....khóc rất nhiều.

---Sáng, 7h a.m tại sân bay Tân Sơn Nhất---

Chỉ có 1 ng tiễn nó đi, chỉ có 1 ng hiểu đc cảm giác hiện h của nó. Nó tiếc rằng tại sao nó ko yêu hắn, hắn là ng luôn làm mọi thứ cho nó. Mới bắt đầu mối tình này, chính hắn cũng là ng cảnh cáo nó rồi nhưng nó ngu ngốc cứ lao đầu vô. Nó thấy hắn quả là 1 ông anh trai tuyệt vời.

tiếng ng trong loa vang lên.

Nó ôm lấy hắn 1 lần nữa, mắt ngấn lệ....

- "nhớ phải liên lạc vs tui nghe ko? đừng quên ông anh trai và ng bạn thân này" hấn xoa đầu nó.

- "biết rồi, you là ông anh trai no. one của tôi!! tôi sẽ liên lạc vs you sau" nó cười buồn, nó chỉ giơ che dấu cảm xúc.

- "hãy quên mọi thứ và bắt đầu 1 cuộc sống mới!!" hấn khuyên nó.

- "Tôi sẽ quên đc ng...nhưng... chỉ khi nào tôi ko còn iu thương nữa" rồi nó đi thẳng vào trong. Đôi khi nó có thể khoác lên ng vẻ điềm tĩnh đến mức kì lạ...

Dù bên trong mọi thứ đang vỡ vụn...

Đã 2 ngày nó về lại c/s vốn có của nó, 1 c/s rất bình thường. Và cũng đã 2 ngày TK tìm kiếm nó trong vô vọng. Nó vội đến rồi cũng vội đi, để lại cho anh bao nỗi nhớ.

- "các ng phải kiểm cô ấy bằng đc cho tôi, ko thì đừng về đây nữa" TK hất đổ mọi thứ trên bàn làm việc, anh ấy như 1 con thú hoang đang tìm kiếm mồi. Anh ấy ko biết lý do nó dời xa anh mà....

Nhỏ Đ, HA, QC và hấn thì thần thờ từ hôm đó đến h. Hấn vẫn ko hề nói rằng nó đã trở về Mỹ, hấn vẫn giả vờ như ko biết vì hấn đã hứa với nó đến khi cần thiết sẽ nói vs mọi ng mà. Nhưng hấn ko chịu nổi cảnh ai cũng ú ớ rồi nhắc đến ch đã có lúc QC nói vs nó rằng chỉ muốn nó làm chị dâu, thế mà h nó lại xa biệt. Ai cũng than ngán thờ dài trc mặt hấn khiến hấn lòng đau như cắt. Thế là hấn phải nói ra.....

* Đào ơi!!

Tao xin lỗi về việc trở lại về Mỹ sớm hơn dự định mà ko cho mày biết dù m là bạn thân t. Gđ tao bên đó có chuyện gấp nên tao phải về. Tao sẽ nhớ mày lắm, m là con bạn thân of tao mãi mãi. Cũng cảm ơn nhờ cái tính mê trai đẹp của mà tao quen đc vs 2 hotboy ấy, MQ và HA. Tao sẽ gọi điện về cho mày trong thời gian sớm nhất có thể, mày hãy giữ số cũ ha....Hằng*

*QC thân mến!!

Dù mới quen QC thôi nhưng H biết QC rất tốt, 1 ng bạn tuyệt vời. Cảm ơn trong thời gian qua đã trị đc HA nhé!! hãy chăm sóc cậu ấy giúp mình, đó là 1 chàng trai tốt và yêu QC lắm. Mới lần đầu gặp mặt thôi cũng đã bắt H dạy làm cupcake vì biết QC thích ăn, H ghen tị với tình yêu đó đấy nhé. H cũng cảm ơn vì thời gian qua nhờ có QC vun xới, tình cảm của mình và anh TK cũng tốt hơn. Cho H xin lỗi vì ko thể làm chị dâu của QC đâu nhé!! H sẽ nhớ mãi ng bạn này...Hằng*

* Cảm ơn ng anh trai tốt của tôi, HA!! Thời gian ở VN cũng ko phí tí nào vì H đã quen đc 2 ng anh trai tốt như MQ và HA đây. Rất tiếc là hồi đó ko yêu đc HA chỉ vì cái tính trẻ con của cậu rất giống vs anh Phong. H nghĩ H đã lựa chọn rất đúng khi từ chối tình cảm của HA. H đã làm tốt nhiệm vụ là giúp 2 rồi đấy nhé, HA mà làm QC khóc là H mếc anh TK đòi QC về đó nhen! QC là 1 cô bé yếu đuối lắm nên đừng làm gì để cô bé buồn. Hãy giúp H tìm 1 cô chị dâu mới cho QC nhé...Nhớ HA nhiều*

* cái đồ lạnh lùng MQ! mới lúc đầu gặp là ko có cảm tình rồi nhé, hãy bỏ ngay cái tính lạnh lùng đó đi. Trong thời gian qua, nhờ có you mà tôi đã vui chơi đc rất nhiều nơi rồi nhé. Cảm ơn vì 3 ngày yêu ấy, tôi đã rất hp đó! đã có lúc tưởng rằng trái tim sẽ hướng về you nhưng số phận lại ko đưa đẩy tôi đến nơi đó. Tôi rất cảm ơn tình yêu cậu đã dành cho tôi, hãy để nó bay đi 1 nơi nào đó đi. Những nụ hôn tôi dành cho you cũng hãy gửi gắm hết cho gió mang đến nơi mang tên kỷ niệm để còn lưu giữ cho con cháu sau này. You là ex-boyfriend của tôi đấy nhé, đừng quên tôi vẫn là cô bạn thân và cô em gái bé nhỏ của cậu. Nhờ có you mà tôi đã có thể đối diện vs sự thật, vs mọi thứ tôi nghĩ mình ko thể nào làm đc. Tôi quý mến you lắm, tôi thấy you là một con ng thật sự tốt đó. Cũng đừng buồn vì cái quá khứ ngày xưa nữa nhé, đừng mang vỏ bọc lạnh lùng chỉ cho một. Tôi sẽ liên lạc với you sớm*

Tất cả nó đều gửi cho từng ng nó yêu thương trong suốt thời gian qua. Ai cũng trách hấn tại sao ko cho tụi nó biết, tội nghiệp hấn. Nhỏ Đ vs nhỏ QC thì ôm nhau khóc sụt sùi nãy h, cứ làm như nó chết ko bằng.

---tại biệt thự Nguyễn Đình---

- "anh 2, H về Mỹ rồi!!" nhỏ QC ko gõ cửa chạy ầm vào phòng TK, nhỏ thấy TK đang ngắm nhìn nó qua tấm hình bọn nó đã chụp làm kỷ niệm. Đã mấy ngày anh ấy lo cho nó mà quên mất ăn uống, trông xanh xao và gầy đi hẳn. Nghe tên nó thôi là TK nhảy dựng lên rồi.

- "e nói sao? H về Mỹ? ai nói cho e biết?" TK bám lấy vai nhỏ QC siết chặt như muốn nhỏ khai ra hết.

- "e ko biết, H có gửi cho 2 cái này" nhỏ đưa lá thư rồi chạy ra khỏi phòng.

* Ngày buồn, tháng nhớ, năm cô đơn

Em xin lỗi vì ra đi ko cho anh biết, có lẽ khi anh đọc lá thư này thì em đã trở về c/s vốn có của mình rồi và trả anh về vs c/s của anh. Anh biết ko, mới đầu em thực sự ghét anh lắm nhưng cũng bởi vì quá ghét anh nên em đã yêu anh thật rồi. Anh đừng tìm kiếm em làm gì nữa bởi chúng ta ko chung thể giới, ko chung 1 con đường anh à!! Ông ta nói đúng, địa mà sao đòi đeo chân hạc đc chứ!! Em và anh chắc chỉ là những tình cảm nhất thời thôi ạ. Chúng ta cũng chưa có nhiều kỷ niệm để ko thể quên. Em muốn trở về c/s mà 1 con bé ngày nào cũng cười đùa vui tươi, em ko muốn mình yêu rồi lại đau khổ. Trên thế giới này, trong t/y có 2 thứ ko bao h thành sự thật đó là "duy nhất" và "mãi mãi". Thế nên, anh có thể nghĩ em như những đứa con gái khác, đến vs anh chỉ vì đồng tiền cũng đc. Em chỉ là 1 con bé 17 tuổi ko biết gì về t/y thực sự cả nên anh cũng đừng nhớ nó làm gì. Anh hãy tìm cho anh 1 cô vợ tốt và cho QC 1 cô chị dâu tuyệt vời hơn em nhé!! Dù anh có trách mắng em thế nào cũng đc nhưng xin anh hãy ngừng yêu em, đc ko a?? E ước trái tim là nước, để ko còn những vết xước bên trong...anh nhì? E ko đủ xinh đẹp để ai cũng yêu...

...E ko đủ lớn để nổi bật giữa mọi ng....

.....Ko đủ ngọt ngào để xiêu lòng ng khác.....

.....Nhưng.....

....Đủ tin và nghị lực để sống là chính mình.....vì thế anh đừng lo lắng gì cho em.Hãy làm 1 ông anh trai tốt của QC cũng như của em nhé anh!!E sẽ tìm 1 thiên thần để cô ấy yêu a thay e....(em sẽ trở về mà! chẳng hạn như đám cưới của anh đó)Cho phép em lần cuối nói yêu anh....em yêu anh nhiều lắm TK!!!

Nhóc con của anh*

Anh hát đồ mọi thứ 1 lần nữa, anh thấy mình như bị tê liệt mọi thứ.Anh cứ nốc...nốc hết chai rượu để quên đi đc nó nhưng sao càng uống anh càng thấy nó ở bên.Anh quyết định sẽ thành công để đưa nó trở về, chứ anh ko muốn ủ rũ thế này để rồi mất nó mãi đc.

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Em Yêu Anh, Anh Chàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Điều kỳ diệu

Cũng đã lâu lắm rồi nó ko gặp đc ng nó yêu, ng mà vẫn mong nhớ mỗi ngày.Nó thường thấy anh xuất hiện trên những trang tạp chí về ng thành đạt nhưng rồi sao chứ,mọi thứ cũng đã trở về quỹ đạo cũ của nó.

Nó ko hề biết rằng, sự thành công ấy vốn dĩ để dành cho nó....

TK thì cứ lao đầu vào C.K. để quên đi nó, hoặc ít ra để có thể cho nó thấy anh.

---tại nhà nó, 14-05 sinh nhật tròn 18 tuổi của nó----

tiếng chuông cửa nhà nó reo.

Nó thì đang chuẩn bị để đi sinh nhật mình do bạn bè tổ chức, anh chị nó thì đi chơi cả, bố mẹ nó thì sang nhà bác nó chơi rồi.Còn mình nó....

"Ồ...Bác...Bác..." nó mấp máy khi cánh cửa đc mở ra, ng đàn ông đứng trc nó là ng 1 năm trc đã nói nó dòi xa ng nó yêu, Chủ tịch tập đoàn Nguyễn Đình.

"ko mời bác vào nhà sao? à mà cho ta chúc mừng sn cháu" ông ta cười, trông ông ta khác so vs 1 năm về trc.

"dạ mời bác vào" nó lễ phép.

Ông ta tham quan nhà nó, hỏi thăm về c/s của nó và điều cuối cùng ông đến đây gặp nó vì ch của TK 1 lần nữa.Ông bỗng kể cho nó nghe cái quá khứ của TK.

Ngày đó, còn là 1 cậu học sinh cấp 3, anh đã đc khối con gái đeo đuổi nhưng ng anh chú ý đến lại là 1 cô bé vô cùng nhút nhát.Rồi từ đó, anh và cô bé yêu nhau nhưng đến 1 ngày cô ấy ôm hết tiền và mọi thứ trong nhà anh ấy đi mất.Tuy nó ko lớn đối vs anh nhưng thứ lớn nhất là anh đã yêu cô ta thật lòng Từ đó anh ấy hận đàn bà, anh ta ko tin bất kì ai. Anh ấy chỉ lo cho em gái và công việc nhưng từ khi nó đến làm c/s của anh thay đổi.Và ông ta cũng thế, vợ ông ta là ng chỉ tham tiền của ông và rồi đến 1 ngày ông ta biết nhưng ông ta vẫn tha thứ cho bà ấy vì ông ta yêu bà ấy, yêu rất nhiều.

"thế là bác đã đối xử vs cháu như thế?" nó thấy mắt mình bắt đầu nhỏ giọt và sống mũi cay cay.

"đúng! ta xin lỗi cháu rất nhiều, và h đây cháu có thể trở về bên nó vì nó yêu cháu nhiều hơn ai hết.Cháu sẽ làm con dâu ta chứ?" ông ta cười hiền vs nó.Đã đuổi nó đi vậy mà lại muốn nó về.Thực ra ông ta quá thương con mà thôi.

"cháu...cháu..." nó gãi đầu trông đáng yêu cực.

"ta sẽ n/c vs ba mẹ cháu, hè này cháu sẽ về đó vs ta!" ông ta ko đợi nó nói.

Thế là thời gian ông bà ấy ở New York, nó đã dắt họ đi chơi nhiều nơi và họ dường như quên đi cái thân phận của họ.Ông bà cũng đã n/c với ba mẹ nó rồi và mọi chuyện sẽ tiến hành như dự định.

---tại biệt thự Nguyễn Đình----

"TK! con sẽ lấy vợ theo ba mẹ sắp đặt.Ba mẹ đã hứa hôn luôn cả rồi, cô bé tên Hanna, 18 tuổi" Ông Đình đồng dục tuyên bố.

- "tùy ba mẹ!! con sẽ làm theo ba mẹ quyết định nhưng hp hay ko là còn tùy" TK lạnh lùng. Anh đã ko còn chút sức lực để phản kháng nữa rồi, mặc cho số phận đưa đẩy.

- "ko! a 2 sẽ ko lấy ai khác ngoài Hằng đâu ba" nhỏ QC phản đối cực liệt vì nó biết 2 nhỏ vẫn yêu nó.

- "ko Hằng gì ở đây hết! con sẽ phải theo ý ba mẹ" rồi ông bà rời khỏi đó, để lại cho QC bao nhiêu suy nghĩ rồi cuộc đó là ai*** thì ko quan tâm bởi trong anh lúc này chỉ có nó.

2 ngày sau, TK ra mắt vợ tương lai. Một cô vợ hơi hao hao giống nó nhưng tính tình lại khác nó 1 trời 1 vực. Nó thì nói nhiều, nhăng nhít, đáng yêu và nụ cười toả nắng vs núm đồng tiền cực duyên trên má nó. Còn cô gái này thì trầm tính và ít nói, ko xinh đẹp như nó. Cô ấy chỉ biết làm theo những gì ba mẹ TK bảo mà hề cho ý kiến gì.

Còn nó thì hàng ngày vẫn thấy anh ôm tấm ảnh của nó, vẫn đọc lá thư nó gửi. Nó thấy yêu anh nhiều hơn vì thứ tình cảm anh dành cho nó rất rất nhiều. Nó đặt 1 camera ở phòng làm việc của anh và vì thế ngày nào nó cũng thấy anh nhớ đến nó.

* nhóc con của anh à!! anh ko quên đc nhóc đâu vì thế đừng bắt anh quên em. Dù ba mẹ có muốn a lấy ai thì trong tim anh vẫn chỉ có em thôi nhóc ạ* TK khẽ thì thầm vs tấm hình có nó.

Nó cũng ko lý do tại sao TK lại có thể yêu 1 con nhỏ như nó, yêu rất nhiều. Một phần là nó có gì đó rất đặc biệt và thứ 2 là nó cũng có nét giống ng yêu cũ của anh. Nó cũng ko trách anh xem nó như kẻ thay thế đâu vì nó yêu anh.

---- Tại nhà Hằng 5 sao, nơi sẽ là lễ Đính Hôn của TK-----

Mọi ng rất rất đông có mặt trong hội trường, họ thật sự tò mò về cô gái mà chính ông chủ Tịch Nguyễn Đình đã chọn.

- "ko chịu đâu! tại sao lại là cô Hanna gì gì đó mà ko phải Hằng yêu dấu của tụi mình chứ" nhỏ Đ ngán ngẩm than vãn.

- "Chi đã cố gắng rồi nhưng ko ngăn cản đc" nhỏ QC mặt mếu máo.

- "có thôi đi ko, lễ đính hôn của ng ta mà mấy bà như thế hả?" Hấn trách, hấn vui vì điều đó nữa kìa.

- "tại vì m có cửa đề đến vs H nên m vui thôi" HA châm chọc.

ng đàn ông MC lên tiếng.

Tất cả mọi ng dõi mắt về khán đài, nơi mà chỉ có mình chú rể đứng. Cô dâu vs chiếc khăn trắng trùm lấy mặt từ từ bước lên sau khi tiếng nhạc đc cất.

Mọi ng đổ dồn về phía cô dâu.

Sau khi yên vị trên khán đài cạnh chú rể, cô dâu từ từ mở chiếc màn che trc mặt. Ai nấy đều sững sờ trc vẻ đẹp ngây thơ ấy, Chú rể, HA, QC và cả Đ đều hết sức ngạc nhiên nhưng riêng chỉ có hấn và ba mẹ TK là ko có gì lạ bởi nó đã kể cho hấn nghe hết rồi.

- "sao...sao...lại...lại...là...em???" TK ngạc nhiên ko nói lên lời.

- "sao ko thể là em? chẳng lẽ anh muốn cưới cô ấy?" nó chỉ tay về phía cô gái đã đóng thế nó.

- "ko...ko...anh...ko...có ý đó nhưng Hanna...?" TK thực sự đang rất hp.

- "tên quốc tịch của em và cô gái đó là chị họ e đó anh yêu à!!" nó đá lông nheo ông chồng tương lai của nó.

----biệt thự Nguyễn Đình, sau khi bữa tiệc kết thúc---

Hiện h TK đang ôm lấy nó, anh sợ nếu buông ra nó sẽ lại tuột mất 1 lần nữa. Đầu tựa nhẹ vào vai nó, ngắm nhìn khuôn mặt dễ thương của nó. Anh càng siết chặt lấy nó khiến nó nghẹt thở.

- "trông em xinh ra rất nhiều đó cô vợ tương lai của anh à!! mà e kể cho a nghe đã có ch gì xảy ra đi?" TK thì thầm vào tai nó, hôn lên làn tóc đang bay phả mùi hương vào mặt anh, rồi hôn vào cổ nó khiến nó có thể cảm nhận đc hơi thở nóng ran của anh đang phả vào ng nó.

- "ch dài lắm, như 1 câu truyện cổ tích vậy và em sẽ kể cho anh nghe nếu có dịp" nó cười, nó đang rất hp.

- "rồi chúng mình sẽ cưới nhau ngay sau khi em ra trường, em nhé!!!" TK muốn nó chỉ là của anh, của mình anh thôi.

- "ko đâu!! e yêu tự do, thế nên cưới thì sẽ tính sau đi!! như thế này tốt hơn nhiều mà" nó chu mỏ.

- "ko đc! cưới xong em thích đi đâu thì tùy" giọng nghiêm túc, rồi anh xoay ng nó đối diện vs mình. Anh nhìn nó...hôn lên trán nó với ý nghĩa sẽ mãi bảo vệ nó. Anh hôn lên môi nó vs ý nghĩa anh rất yêu nó. Anh hôn lên cổ nó vs ý nghĩa anh muốn nó, muốn nó là của anh, mãi mãi thế. Chúng nó siết chặt nhau vs nụ hôn nồng cháy đầy nỗi nhớ đó, sau bao nhiêu ngày xa cách. Anh yêu vị ngọt đôi môi nó, anh yêu mùi hương hoa oải lan mà nó thường dùng. Và nó

cũng thế, nó thích mùi nước hoa anh dùng lắm lắm, mỗi khi ngủ nó luôn có cảm giác thật an toàn. Anh cần lấy bờ môi nó rồi kéo nó dần chìm sâu vào nụ hôn hạnh phúc đó, lưỡi anh bắt đầu chạm đến lưỡi nó khiến nó khẽ rùng mình. Anh ko muốn buông nó xú nào, ko muốn....

----Vài năm sau----

Ngày nó ra trường cũng đến, theo sự sắp đặt nó sẽ phải cưới TK. Cưới TK là điều dĩ nhiên nhưng chỉ là sớm hay muộn thôi.

-" OA!! nhóc sắp làm vợ anh rồi!" anh ôm nó, thoáng hôn lên môi nó.

-" ko thik đâu!! em muốn đi du lịch thế giới vs MQ cư" nó nhõng nhẽo, hần đã *xí ngực* nó đi du lịch đó.

-" ko đc! cưới xong thích đi đâu thì đi" TK ra lệnh cho nó. Ba mẹ nó và Ba mẹ TK cũng thế, họ muốn tụi nó cưới để còn có cháu ẵm bông. Nó thì khóc huhu vì tự do của nó đã mất, đa số hơn tiểu số thế nên nó sẽ lấy TK.

----Trong 1 nhà hàng rất nổi tiếng----

Đám cưới nó đc diễn ra hoành tráng, bao nhiêu ng ganh tị với t/y của nó*** thì là 1 chú rể bánh trai hết biết, còn nó thì vẫn khuôn mặt trẻ con ấy nhưng đẹp tuyệt vời. Nó và TK rất hợp, 1 đôi trời định.

Thế là cuộc đời tự do của nó khép lại chỉ trong 1 tiếng thôi*** và nó cũng đã mệt nhoài khi phải chạy đi chạy lại trong bữa tiệc.

-" em đi tắm trc đây!!" rồi nó lê thân tàn vô bathroom

1 tiếng sau vẫn chưa thấy nó ra.....

-" nhóc!! nhóc oi!!! làm gì lâu thế??" TK đập cửa khi thấy mãi nó ko ra. Còn nó thì kệ đời chồng lo lắng, vẫn cuốn cái khăn tắm trên ng rồi mãi mê ngắm mình trên gương và thì thầm gì đó(tự kỷ nặng, hay chắc mới cưới chồng nên thế nhì).

RẦM

Cánh cửa bật ra, vì nó hơi hoảng nên lỡ tay hất nhẹ cái khăn tắm rớt xuống..và thế là ko 1 mảnh vải nó đc ông chồng mà nó cho là biến thái thấy hết.

-"A....A....huhu....chồng biến thái" nó kéo lại khăn và khóc.

-" em nói gì há?? chồng em sao ko thể nhìn thấy há?? rồi sau này anh cũng sẽ nhìn thấy thôi, làm gì mà kêu anh biến thái?" TK hơi khó chịu vì câu nói của nó, anh nghĩ rằng dù sao nó cũng đã là vợ anh rồi mà.

-" ko....ko....đâu mà, huhu mẹ oi!! TK dám làm thế kia! con ko chịu đâu" nó khóc ầm nhà làm ba mẹ chồng nó phải gõ cửa phòng.

Sau 1 hồi TK ra sức nói rằng ko có gì thì ông bà mới yên tâm xuống nhà nhưng còn nó vẫn nhốt mình trong nhà tắm khóc. Nó ko thích ai nhìn thấy body nó mà, sao chồng nó lại thế cơ chứ. Dù đã cưới anh nhưng nó cho rằng anh vẫn ko đc đụng đến nó(con này khìn ghê).

-" e mở cửa ra, chồng e chứ ai mà e phải sợ?" TK lại một lần nữa nổi cáu vs cái độ ngây thơ vô(số) tội của nó. Vì anh đã nổi nóng, đe dọa nó nên nó phải mang cái mặt lết ra khỏi nhà tắm.

Anh đẩy nó lên giường và anh cũng thế, anh quay sang ôm cái thân hình nó. Mặc cho nó run run nắm chặt lấy cái khăn tắm, nó sợ anh giật nó ra.

-" mệt....m.ẹ...t.... rồi...đ...i....n...g...ù...đi...anh!!" nó áp úng mãi mới đc 1 câu.

-" anh còn chưa làm gì mà sao e phải hoảng lên thế..... h anh mới làm nè" anh cười ranh mãnh rồi hôn tới tấp lên cổ nó.

Hiện h trên ng nó chỉ có cái khăn tắm nên để hở hết phần vai và ngực trắng nõn của nó khiến thằng con trai nào mà ko nhào vô thì chắc tên đó là *gay* quá. Anh trườn lên môi nó, cắn nhẹ vào môi của nó rồi lại dùng lưỡi mở miệng nó. Tay anh kéo nhẹ cái khăn tắm nhưng lại bị nó giữ tay anh lại. Nó vẫn chưa chuẩn bị thành phụ nữ nhưng còn anh, dục vọng đang dâng trào, anh muốn nó là ng đàn bà của anh, chỉ một mình anh. Anh ngừng tay, nhìn nó rồi cời đồ của mình trc mặt nó khiến mặt nó nóng bừng. Anh lại vô lý nó như 1 con thú hoang, lần này ko để nó cản, anh kéo ngay cái khăn tắm ra khỏi ng nó. Nó thì chỉ biết nhìn và cảm nhận anh đang rờ rẫm ng nó, nó thầm nghĩ vì nó đã cưới anh nên nó thuộc về anh và anh có quyền làm thế. Đêm tân hôn của nó trải qua, và nó đã trở thành ng đàn bà của anh. Nó miên man suy nghĩ về điều gì đó, thân thể thì vẫn bị anh áp sát vào ng anh, ôm gọn nó trong vòng tay to lớn của anh...còn nó ko ngủ đc vì bận đang suy nghĩ * tại sao nó yêu ng con trai này?*

----1 thời gian sau khi tụi nó cưới----

- Nó thì bận rộn vs công việc của mình, anh thì bận vs công việc của anh nhưng tối về thì 2 vợ chồng trẻ lại quăn quýt nhau ko rời.
- QC và HA thì 2 đứa vẫn tình yêu trẻ con ngây thơ, hồn nhiên trong sáng ấy.
- Nhỏ Đ thì nó đã tìm đc ý trung nhân rồi, 1 cậu bạn ngày xưa.
- Hần thì vẫn thế, vẫn tự do thoải mái, hần ko yêu ai khác ngoài nó nữa nhưng có 1 ng lại làm hần thay đổi ý nghĩ đó. Cô bé thuở xưa, Diễm Trinh. Cô ấy

ko còn là 1 ng độc ác như trc, cô ấy đã là 1 cô gái của ngày nào mà hần yêu.

----10 năm sau, tại biệt thự Nguyễn Đình----

-" con nhóc kia!! cô đứng lại" 1 thằng bé hét lên khi thấy đứa con gái chạy.

Thằng bé đó là thành quả mà t/y của chúng nó làm ra.Nó là Tuấn Khang,7 tuổi, con trai cưng của Tuấn Kiệt và Bích Hằng,1 thằng bé lạnh lùng y chang cha nó bởi cha nó nói nếu lạnh lùng mới đc mẹ nó yêu,(ghét ghê) chảnh choẹ nữa, và thêm chút đáng yêu và nhí nhảnh của mẹ nó.Còn cô bé ngày nào cũng ở bên nó là Minh Minh, 6tuổi, con của hần.Ngày nào 2 đứa cũng như oan gia của nhau vậy....

Ko biết sau này tụi nó có giống cha mẹ của tụi nó ko nhĩ??? sẽ có t/y hp như tụi nó chứ???

Tình yêu là thế đấy, nếu ko biết nắm giữ thì cũng chẳng còn cơ hội nữa.Ngoài đời, t/y ko đẹp như trong truyện đâu nhé!! nhưng chỉ tại mình luôn muốn họ hạnh phúc và thế là mình lại tạo ra cho họ 1 thứ hạnh phúc nhưng vs đời thực thì chẳng ai có thể làm cho mình hạnh phúc ngoại trừ chính bản thân.T/y là gì đó giả tạo lắm, phi thực dụng nữa nhưng con ng lại luôn cần đến nó.Nếu ko có tình yêu, thì cũng như là ko có c/s vậy.

HẾT

Bạn đang đọc truyện *Hãy Để Em Yêu Anh, Anh Chàng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.